

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Analýza herních činností brankáře na ME U21 2015

Diplomová práce

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Mario Buzek, CSc.

Vypracovala:

Bc. Tomáš Zajíček

Praha, srpen 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem závěrečnou diplomovou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze dne: Tomáš Zajíček

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení: Fakulta / katedra: Datum vypůjčení: Podpis:

Poděkování

Chtěl bych poděkovat vedoucímu mojí diplomové práce PhDr. Mariovi Buzkovi, CSc. za mnoho cenných rad a připomínek, které mi poskytoval, a za trpělivost při konzultacích. Dále bych chtěl poděkovat svým blízkým, zvláště rodičům za to, že mi byli velkou oporou v průběhu celého studia.

Abstrakt

Autor: Bc. Tomáš Zajíček

Název práce: Analýza herních činností brankáře na ME U21 2015.

Cíle práce: Hlavním cílem této diplomové práce je analýza herních činností brankáře na ME U21 2015. Dílčí cíle: rozbor všech zápasů ME U21 2015 ve fotbale, zaznamenání výsledků rozboru do předem připraveného kategoriálního systému, zjištění četnosti jednotlivých herních činností, určení poměru mezi obrannými a útočnými činnostmi brankáře a zjištění vlivu rozehranosti na herní výkon brankáře na ME U21 2015 v České Republice.

Metody: V této práci bylo k získání dat využito nepřímého pozorování, a to časově odloženého pozorování pohybové aktivity z videozáznamů.

Výsledky: Výsledky poukazují na to, že v současném fotbale musí brankář ovládat hru nohou víc než kdy před tím. Z výzkumu vyplývá, že brankář provádí 4x víc útočných herních činností než těch obranných. Naměřená data poukazují i na to, že brankáři kategorie U21 vybíhají méně na centrované míče, než jejich starší kolegové. Z naměřených dat nakonec také vyplývá, že hlavně při obranných herních činnostech je znát zápasová praxe a pravidelné vytížení v utkání.

Klíčová slova: Brankář, herní činnosti brankáře, chytání míče, vyrážení míče, vybíhání na centrovaný míč, odebírání míče, vyhazování míče, vykopávání míče, přihrávání po zpracování, přihrávání prvním dotykem, zpracování, vedení

Abstract

Author: Bc. Tomáš Zajíček

Title: Analysis of game activities of goalkeeper during European Championship Under-21 2015.

Objectives: The main objective is to analyse of game activities of goalkeeper on European Championship Under-21 2015. Partial objectives: ranking of all matches on European Championship Under-21 2015 in football, completing data, frequency of game activities, ratio of defensive and offensive game activities of goalkeeper and comparing the effect of regular and irregular performance on the goalkeeper on European Championship Under-21 2015 in Czech republic.

Methods: For getting information there were used indirect observation in this Bachelor thesis. The indirect observation from videorecords was time postponed.

Results: The results show that in current football the goalkeeper has to be in control of the game with his foot more than ever before. A study points to the fact that the goalkeeper has to offend four times more than defend during the game. Available data show that U21 goalkeepers run less towards center balls than their older colleagues. The data also show that especially defense experience and regular utilization during the game shows.

Keywords: Goalkeeper, game activities of goalkeeper, catching ball, rebound ball, running out for centered balls, taking ball, throwing ball, kicking ball, passing after receiving, passing ball after first touch, receiving, tracking ball

1	ÚVOD.....	10
2	TEORETICKÁ ČÁST	11
2.1	Brankář v moderním fotbale.....	11
2.2	Předpoklady sportovní výkonnosti brankáře	12
2.2.1	Somatická složka	13
2.2.2	Kondiční složka	14
2.2.3	Technická složka.....	15
2.2.4	Psychologická složka	15
2.2.5	Taktická složka	16
2.3	Sportovní příprava brankáře	17
2.3.1	Sportovní předpříprava (6–10 let).....	19
2.3.2	Základní sportovní příprava (11–14 let).....	19
2.3.3	Speciální sportovní příprava (15–18 let).....	19
2.3.4	Vrcholová sportovní příprava (19–22 let).....	19
2.3.5	Vrcholová sportovní příprava (23–29 let).....	20
2.3.6	Vrcholová sportovní příprava (brankáři po 30. roce života)	20
2.4	Herní činnosti brankáře	20
2.4.1	Obranné herní činnosti brankáře.....	20
2.4.2	Herní činnosti v obranné fázi bez míče.....	21
2.4.3	Herní činnosti v obranné fázi s míčem.....	22
2.4.4	Útočné herní činnosti brankáře	24
2.4.5	Herní činnosti v útočné fázi.....	25
2.5	Výsledky jiných výzkumů	29

3	CÍLE, ÚKOLY A HYPOTÉZY PRÁCE	35
3.1	Cíle práce.....	35
3.2	Úkoly.....	35
3.3	Hypotézy.....	36
4	METODOLOGIE	37
4.1	Metody užit v diplomové práci	37
4.1.1	Smíšený výzkum.....	37
4.1.2	Kvalitativní vs. kvantitativní přístup.....	37
4.1.3	Pozorování	38
4.1.4	Analýza pohybové aktivity pomocí videozáznamu	40
4.1.5	Zpracování a analýza dat	43
4.1.6	Kvalitativní dělení sledovaných herních činností	44
4.1.7	Obranné herní činnosti.....	44
4.1.8	Útočné herní činnosti	46
5	VÝSLEDKY PRÁCE	49
5.1	Obecné výsledky	49
5.1.1	Výsledky jednotlivých činností	51
5.1.2	Obranné herní činnosti	51
5.1.3	Útočné herní činnosti	55
6	DISKUZE.....	61
7	ZÁVĚR	67
8	POUŽITÉ ZDROJE.....	69
9	SEZNAM TABULEK A GRAFŮ.....	74

10	SEZNAM PŘÍLOH	75
----	---------------------	----

1 ÚVOD

Fotbal je sportem, který provozují miliony lidí na celém světě. Nyní je považován za nejrozšířenější a nejoblíbenější sport na celé planetě. Fotbalisté světa jsou nejen trvale na vrcholu žebříčků popularity, ale patří mezi nejlépe placené sportovce světa.

Jeho oblibu dokládá i fakt, že existuje velké množství modifikací této hry, například futsal, malá kopaná, plážový fotbal a další. Jako v každé brankové hře je i ve fotbale brankář, jehož hlavním úkolem je obrana vlastní brány před soupeřem. Tato role je velmi specifická a často na tomto postu vyžaduje jedince lišícího se od ostatních hráčů jak svou postavou, tak i kondičními schopnostmi a psychickými vlastnostmi.

Téma pro svou diplomovou práci jsem si vybral i z toho důvodu, že fotbal hraji aktivně již 13 let právě na postu brankáře a doufám, že dalších pár let jej hrát ještě budu. V nedávné době jsem působil jako trenér brankářů žákovských kategorií v Dukle Praha a v současnosti jsem trenérem kategorie U13 v klubu Tempo Praha.

V této diplomové práci se budu zabývat pozicí brankáře na Mistrovství Evropy U21 2015. Hlavním cílem této práce je analýza herních činností brankáře na ME U21 2015 ve fotbale. Rozbor všech odehraných zápasů, zaznamenání výsledků rozboru do předem připraveného kategoriálního systému, zjištění četnosti jednotlivých herních činností, určení poměru mezi obrannými a útočnými činnostmi brankáře a zjištění vlivu rozehranosti na herní výkon brankáře na ME U21 2015, které se konalo v České republice.

Diplomová práce je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část. V teoretické části je popsána role brankáře v moderním fotbale, předpoklady sportovní výkonnosti brankáře, sportovní příprava brankáře a nakonec herní činnosti, které jsou rozděleny na obranné a útočné. Dále je v diplomové práci popsána metodologie a konkrétní metody, které byly využity pro výzkum. Nakonec jsou v práci popsány výsledky práce.

2 TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Brankář v moderním fotbale

Jak ve své knize *Goalkeeping for soccer* uvádí Smith (2007), přestože je brankář speciálním hráčem, tak i tak je nedílnou součástí a má velkou zodpovědnost za svůj tým. Primárním úkolem každého brankáře na jakékoliv výkonnostní úrovni je obrana vlastní brány, která spočívá ve snaze soupeři maximálně ztížit podmínky ke skórování. Vývojem taktiky, rozestavení i vinou pravidel, se na dnešního brankáře kladou značné nároky. Má mít velký akční rádius, umět si poradit i ve složitých standardních i herních situacích, umět hrát oběma nohama. Dá se říct, že brankář je dnes vlastně stoperem. Jako poslední hráč v poli má celou hru před sebou, a proto má ideální možnost hlídat a řídit „koučovat“ své spoluhráče. Brankář by měl podávat stručné a jasné informace o pohybu protihráčů, kteří se pohybují nejen před, ale i za obrannou linií, a tím pomáhat bránícím hráčům získat celkový přehled o pohybu soupeře (Bangsbo, Pietersen, 2002; Viktor, 2005).

Brankář jako jediný člen týmu může hrát ve svém pokutovém území rukou. Vzhledem k těmto skutečnostem jsou požadavky na jeho výkon velmi specifické. Stejskal k tomuto tématu také dodává, že změny pravidel z 90. let jsou „proti“ brankáři, který nesmí chytat „malou domů“, ani autové vhazování od spoluhráče do rukou. Tyto úpravy pravidel vedly k výrazné změně požadavků na technickou úroveň brankářů (Navara, Buzek a Ondřej, 1986; Stejskal, 2005).

Jak dokazují mnohé výzkumy, role brankáře již nespočívá výhradně v obraně vlastní brány, ale naopak v moderním fotbale se svou činností může významně podílet na útočné fázi hry. Četnost útočných herních činností brankáře v zápase bývá zpravidla vyšší, než četnost činností obranných. Měl by se zapojovat nejen ve chvílích, kdy na něj může jít zpětná přihrávka, ale sám ze své iniciativy by se měl snažit nabízet a zapojovat do hry. Jeho role je důležitá především při přenášení těžiště hry. Z toho vyplývá, že moderní brankář musí zvládat hru nohou, především zpracování, vedení a přihrávání míče. Tento fakt nesmí podle Votíka zůstat opomíjen a musí se odrážet i do tréninkového procesu (Mokrohajský, 2014; Votík, 2005).

V porovnání s hráči v poli brankář zasahuje do hry méně často, a proto role brankáře vyžaduje na tomto postu jedince psychicky silného, vyrovnaného a klidného. Během celého utkání musí udržet pozornost a mít neustálý přehled o hře. V zápasech často nastávají situace, kdy brankář ukazuje svou rozhodnost, proto by na tomto důležitém postu neměl být váhavý jedinec. Často totiž rozhodují o úspěšnosti či neúspěšnosti zákroku desetině sekundy. Mezi důležité vlastnosti brankáře také patří zodpovědnost a sebedůvěra. Za nejdůležitější psychologické vlastnosti považuje Smith odvalu, nebojácnost, zanícenost, rozhodnost, schopnost soustředit se a ochotu na sobě tvrdě pracovat. Každý brankář by měl být také připraven na situaci, že v zápase udělá větší chybu. V takovém okamžiku je důležité, aby nepovedený zákrok co nejrychleji „hodil za hlavu“, „nerozklepala se mu kolena“ a utkání dochtal s klidnou hlavou, proto se těmito schopnostmi vyznačují špičkoví gólmani (Smith, 2007; Zajíček, 2013).

V dnešním fotbale více dominují brankáři větší tělesné výšky. Legendární brankář Ivo Viktor, který získal za svoji kariéru velké množství individuálních i týmových ocenění tvrdí, že v dnešním fotbale by se se svojí výškou nedostal na takovou úroveň a nedosáhl tolika úspěchů jako před 30 lety. Dle jeho teorie lze z vysokého „nemotorného“ brankáře udělat výborného brankáře, na druhou stranu z brankáře nevelkého vzrůstu není snadné vychovat potencionální budoucí hvězdu (Jindřich, 2011).

2.2 Předpoklady sportovní výkonnosti brankáře

Dle Fajfera jsou na výkon brankáře v utkání kladeny stále větší požadavky a dá se říct, že se brankář stává i platným hráčem v poli. Z tohoto důvodu je nutné věnovat výběru a přípravě brankáře velkou pozornost a přihlížet nejen k jeho somatickým předpokladům, ale také ke kondičním schopnostem a psychickým vlastnostem. Psotta také doplňuje, že post fotbalového brankáře vyžaduje nejen osvojení pohybových dovedností a specifické brankářské techniky, ale také schopnost praktikovat tyto dovednosti v delším časovém úseku. Požadovaných schopností můžeme dosáhnout správně koncipovanou a systematickou přípravou (Fajfer, 2004; Psotta, 2006).

Složky sportovní výkonnosti brankáře rozdělujeme na somatickou, kondiční, technickou, psychologickou a taktickou (Dovalil a kol., 2007).

2.2.1 Somatická složka

Somatická složka sportovce vychází z jeho somatotypu, kdy Kasa (1980) definuje somatotyp jako soubor tělesných vlastností člověka, které se dají měřit a podle kterých se jedinci se stejnými tělesnými znaky zařazují do stejných somatotypů. Podle Dvořáka (2012) se typ určuje na základě somatických faktorů, kterými jsou tělesná výška, hmotnost, délkové rozměry a poměry tělesných segmentů a složení těla. Somatické faktory jsou relativně stálé a ve značné míře geneticky podmíněné činitele, které hrají v řadě sportů významnou roli (Dvořák, 2012; Kasa, 1980).

Dvořák ve své bakalářské práci vyslovil hypotézu, že největší tělesné výšky by měli dosahovat brankáři. Domněnku se mu podařilo potvrdit na základě provedeného výzkumu, kdy se ukázalo, že brankáři mají v průměru téměř o 9 cm vyšších postavy, než ostatní hráči v poli. Podle Navary, Buzka a Ondřeje je optimální tělesná výška brankáře v rozmezí 180–190 cm a jen ve výjimečných situacích se ve vrcholovém fotbale uplatní brankáři menších postav. Dle Matouška se mohou prosadit i brankáři menších postav a podle něj by měl brankář měřit mezi 175–185 cm. Asi nejkonkrétněji se k výšce brankáře vyjadřuje Votík, který uvádí, že vzhledem k současným požadavkům by brankář měl měřit kolem 185 cm. Dále ve své publikaci *Trénink budoucích hvězd* píše, že příliš vysocí brankáři mají nevýhodu při přízemních střelách, kdežto brankáři menších postav jsou zase znevýhodněni v osobních vzdušných soubojích při centrovaných míčích. Podle Viktora lze říci, že vysoká postava a velké rozpětí paží je pro brankáře velkou výhodou za předpokladu, že disponuje dobrou technikou a obratností. Všichni autoři se jednotně shodují na tom, že hmotnost těla musí být úměrná k tělesné výšce a Matoušek toto tvrzení doplňuje konkrétními čísly a to váhou 70–80 kg. Z Dvořákovy výzkumu vyplývá, že v závislosti na své tělesné výšce jsou brankáři taktéž hráči nejtěžšími. Tělesná hmotnost by měla být taková, aby brankář nebyl omezen v potřebné pohyblivosti, obratnosti a dalších. Proto má lehký brankář nevýhodu v osobních soubojích a příliš těžký brankář ztrácí na dynamice a pohyblivosti (Dvořák, 2012; Navara, Buzek a Ondřej, 1986; Matoušek, 1973; Viktor, 1998; Votík, 2003).

2.2.2 Kondiční složka

Kondiční příprava je jednou z hlavních složek tréninku, která se výhradně zaměřuje na ovlivnění pohybových schopností sportovce. Pohybové schopnosti patří k velice významným faktorům většiny sportovních výkonů. Kondiční příprava si klade za cíl rozvoj pohybových schopností. Vychází přitom z adekvátního zatížení pomocí různých druhů rozličných metod či modelů (Dovalil a kol., 2007).

V současné „moderní“ době je fotbal chápán jako sportovní hra, jež na hráče klade všestranné požadavky spojené s rozvojem všech pohybových schopností – vytrvalost, rychlost, síla, obratnost a pohyblivost. Všemi výše uvedenými schopnostmi musí disponovat i fotbalový brankář (Brychta, 2010).

Jak bylo již výše zmíněno, kondiční schopnosti by neměly být opomenutým faktorem při výběru brankáře. Je pro něj velmi důležité rozvíjet všechny tyto schopnosti, ale největší důraz se klade na rozvoj koordinačních schopností a schopností rychlostně silových, potažmo odrazových. K procvičování koordinačních schopností je vhodné využívat koordinačně náročnějších cvičení. Tím jsou myšleny činnosti, kdy dochází k zapojení více svalů současně, různorodé pohyby trupu i končetin, kdy dochází také k pohybům v různých směrech a podle různých os (Dovalil a kol., 2007).

Cílem přípravy fotbalového brankáře je rozvoj, udržení a zvyšování výkonnosti celého organismu, kdy se podstatná část zaměřuje na rozvoj reakční rychlosti. Neadekvátní rychlostní schopnosti můžou mít za následek zhoršení výkonnosti i techniky příslušných pohybových dovedností. Reakční schopnost je v podstatě totéž, co reakční rychlost a je v úzké souvislosti s všeobecnou koordinací a se schopností koordinace, tedy optimální reakce ve správném čase a na správném místě je základním předpokladem pohybového jednání. Reakční schopnost se v jednoduchých reakcích projevuje vcelku nespecificky bez ohledu na způsob podnětu, část těla nebo stranu. Se vzrůstající obtížností reakce ztrácí jednoduchá reakce na svém významu. Jedině s rychlou jednoduchou reakcí však nemusí být rychlý ve složitých situacích (Brychta, 2010; Kohlíková, 2000).

Na velkém významu koordinačních a rychlostních schopností se shodují i autoři Navara, Buzek a Ondřej. Také Vencel tyto schopnosti řadí výš, než ostatní a ještě doplňuje, že rychlosti a především koordinaci se musí brankáři věnovat již od počátku, protože ho provází při osvojování si pohybových schopností i jednotlivých

brankářských činností. Obzvláště důležitá je pro brankáře reakční rychlost, která je podle Brychty doménou špičkových světových brankářů. Dle Matouška by dále měl disponovat dostatečnou fyzickou silou potřebnou ve vzdušných soubojích o vysoké míče, k odrazu, pro chytání prudce letících míčů a podobně. Vencel zdůrazňuje nutnost zdokonalování úrovně silových schopností, ale jen do takové míry, aby nedošlo ke snížení jiných pohybových schopností a také aby nedošlo k výraznému svalovému nárůstu. Opomíjená by neměla zůstat ani vytrvalost, která jak uvádí Matoušek, pomáhá brankáři při vykonávání činnosti v průběhu celého utkání (pečlivé sledování míče po celou dobu utkání). Vencel navíc doplňuje, že pro brankáře má význam spíše vytrvalost dlouhodobá a rychlostní. Trénink krátkodobé a střednědobé vytrvalosti je podle jeho názoru pro brankáře zbytečný (Brychta, 2010; Matoušek, 1973; Navara, Buzek a Ondřej, 1986; Vencel, 2009).

2.2.3 Technická složka

Matoušek definuje technickou složku jako způsob provedení herních činností v závislosti na podmínkách herní situace. Brankář ji musí zvládnout tak, aby ji dokázal použít v proměnlivých situacích, dovedl ji vhodně přizpůsobit a obměnit. Do technické složky sportovní výkonnosti řadí většina autorů obranné a útočné herní činnosti, více v kapitole 2.4 (Matoušek, 1973).

2.2.4 Psychologická složka

Psychologická příprava znamená cílevědomé využití psychologických poznatků k prohloubení efektivity tréninkového procesu. Cílem psychologické přípravy sportovce je na základě psychických poznatků zajistit zvýšení účinnosti ostatních složek sportovního tréninku a v soutěži stabilizovat výkonnost tak, aby odpovídala stavu trénovanosti (Dovalila a kol., 2007).

Dle Buzka a kol. se fotbal odehrává jednak v tréninku, ale pak také v soutěžních utkáních. Oblast psychologie se začala zkoumat nejprve ve vztahu k soutěži, protože někteří hráči nejsou schopni podávat optimální výkon v zápase a následně selhávají v kritických momentech, dochází u nich k takzvanému psychickému selhání (Buzek a kol. 2010).

Brychta ve své diplomové práci uvádí, že psychické stavy související s následným utkáním se dělí na předstartovní, soutěžní a posoutěžní. Souhrnně jsou označovány jako aktuální psychické stavy a u každého jedince jsou individuální, tedy každý na ně reaguje rozdílně (Brychta, 2010).

Zajíček uvádí, že v porovnání s hráči v poli brankář zasahuje do hry méně často, a proto role brankáře vyžaduje vysokou psychickou odolnost. Brankář by měl být psychicky silný, vyrovnaný a klidný. Během celého utkání musí udržet pozornost a mít neustálý přehled o hře. V zápasech nastává mnoho situací, ve kterých brankář ukazuje svou rozhodnost, proto by na tomto postu neměl být váhavý jedinec. Často totiž rozhodují o úspěšnosti či neúspěšnosti zákroku desetiný sekundy. Mezi důležité vlastnosti brankáře také patří zodpovědnost a sebedůvěra. Každý brankář by měl být připraven na možnost, že v zápase udělá větší chybu. V takovém okamžiku je důležité, aby nepovedený zákrok co nejrychleji „hodil za hlavu“, „nerozklepala se mu kolena“ a utkání dochtal s klidnou hlavou (Zajíček, 2013).

2.2.5 Taktická složka

Pro soutěžení na všech výkonnostních úrovních je charakteristická proměnlivost sportovního boje. Proto v řadě sportů plyne nutnost sledovat situaci a její změny, rychle vybírat optimální řešení a realizovat ho a to velmi často v krátkém čase. Dovalil a kol. uvádí, že taktickou přípravu je proto nutno chápat jako proces osvojování a zdokonalování vědomostí, dovedností, schopností a postupů, které umožní sportovci vybírat v každé sportovní situaci optimální řešení a to následně úspěšně prakticky realizovat. Fajfer pod pojmem taktika brankáře rozumí optimální využití všech prostředků k dosažení optimálního výkonu. Dle Matouška má taktická stránka čistě tvůrčí charakter. Je velmi těsně závislá na technické vyspělosti hráče. Z hlediska taktiky plní brankář v průběhu hry převážně obranné úkoly, kromě toho má i úkoly útočné, jako například zakládání útoků. Fokin je toho názoru, že brankář musí ve hře použít důvtip, musí rychle vyhodnotit postavení spoluhráčů i protihráčů a najít v každém okamžiku to nejlepší řešení (Dovalil a kol., 2007; Fajfer, 2009; Fokin, 1954; Matoušek, 1973).

Taktiku podle Fajfera dělíme na obrannou a útočnou. Dále pak tento autor odlišuje taktiku speciální, kterou ještě dělí na individuální, týmovou a útočnou.

Speciální rozděluje podle toho, zda úkoly plní individuálně, pak mluvíme o taktice individuální, pokud je plní v součinnosti s ostatními hráči, jedná se o taktiku týmu (Fajfer, 2009).

Do individuální taktiky zařazuje: stavění se, chytání míče, vyrážení míče, vybíhání a klamavé pohyby. Do týmové taktiky pak řadí: řízení (dirigování) hráčů v obranné fázi v pokutovém území a před ním, taktiku při řešení rohového kopu, taktiku při řešení přímého a nepřímého kopu z křídel a ze středu, taktiku při pokutovém kopu, taktiku při vhadzování ze zámezí (aut) při dlouhém hoďu do pokutového území, taktiku při míči rozhodčího v blízkosti branky. Útočná se především zabývá přihráváním a vedením míče. V útočné fázi by měla být založena na snaze co nejrychleji dostat míč do hry (Fajfer, 2009).

Také by se nemělo zapomínat na vliv aktuálních klimatických podmínek, které mohou zásadním způsobem ovlivnit taktickou stránku výkonu (Mokrohajský, 2012).

2.3 Sportovní příprava brankáře

„Hra brankáře vyžaduje různorodé a zvláštní schopnosti a dovednosti, proto výběru a přípravě brankáře musíme věnovat soustavnou pozornost“ říká Votík. Aby sportovní příprava brankářů byla účinná a vedla k dosahování vysoké sportovní výkonnosti, musí být dlouhodobá a systematická. Jednotlivé etapy musí být uzpůsobeny tak, aby odpovídaly ontogenetickému vývoji brankáře. Specializace u mládežnických brankářů by měla začínat až po desátém roce života. Do té doby by si měl každý mladý fotbalista vyzkoušet všechny hráčské posty a získat základní hráčské dovednosti (Viktor, 1998; (Votík, 2003, s.118).

Formy brankářského tréninku mohou být různorodé. Za nejdůležitější považujeme především individuální formu tréninku. Individuální trénink se může odbývat v rámci tréninkové jednotky celého družstva, což však nemusí dostatečně vést ke kýženému efektu. Proto je žádoucí, aby si trenér našel čas pro samostatný individuální brankářský trénink před tréninkovou jednotkou nebo po jejím skončení (Svoboda, 2010).

Je-li v družstvu více brankářů, pak je výhodná skupinová forma. Ta nám také umožňuje nacvičovat a zdokonalovat spolupráci s hráči v poli v nejrůznějších situacích.

Pro brankáře je také nezbytné účastnit se takzvané hromadné tréninkové praxe a to hlavně kvůli praktikování herních systémů týmu (Svoboda, 2010).

Brankář trénovat každý den, někdy i dvoufázově. V případě dvoufázového tréninku by mělo být intenzivnější zatížení v dopoledních hodinách. Pokud se týká skladby týdenního tréninkového cyklu, nejvyššího zatížení by mělo být dosaženo uprostřed týdne tak, aby po tomto tréninku následovaly ještě tři dny do utkání. Jiným brankářům zase vyhovuje skladba se dvěma vrcholy intenzity zatížení (např. v úterý a v pátek) při utkání v neděli (Fajfer, 2009).

Obecně můžeme počítat se čtyřmi typy tréninkových jednotek brankáře:

1. Individuální tréninková jednotka (samostatně s druhým brankářem)
2. Individuální tréninková jednotka (brankář + trenér)
3. Tréninková jednotka skupinová, kdy brankář doplňuje určitou činnost svých spoluhráčů
4. Tréninková jednotka herního nebo nácvičného typu společně s ostatními (Fajfer, 2009).

U družstev vyšší výkonnosti by měla být 1–2x týdně individuální tréninková jednotka, 1–2x v součinnosti s ostatními hráči a další v komplexní tréninkové jednotce nebo její části. U družstev nižší výkonnosti je trénink brankáře závislý na počtu tréninkových jednotek v týdenním cyklu. Přesto by měla být jedna nebo aspoň část tréninkové jednotky věnována individuálnímu výcviku brankáře s trenérem. Pro všechny úrovně však platí společná zásada: méně, ale kvalitně (Fajfer, 2009).

Fajfer také zdůrazňuje, že podle vývojových trendů je potřeba se zaměřit nejen na nácvik a zdokonalování speciálních brankářských dovedností, ale také na nácvik útočných herních činností brankáře, zvláště na přihrávání. Z tohoto důvodu je nutné věnovat technice přihrávání a všech způsobů kopů zvláštní pozornost. Tyto činnosti by měly být nacvičovány a zdokonalovány v součinnosti s taktikou skupin a celého družstva pro zvýšení efektivnosti (Fajfer, 2009).

Vencel ve své publikaci Brankář 2 uvádí toto základní dělení brankářské přípravy:

2.3.1 Sportovní předpříprava (6–10 let)

V tomto období se dítě seznamuje s fotbalem. Osvojuje si základní pravidla a snaží se pochopit samotnou hru. V tomto věku ještě nemůžeme mluvit o brankářské specializaci, a proto bychom vedle prvních specifických brankářských dovedností neměli zapomínat na osvojování hráčských dovedností. Pro tuto etapu je typické střídání všech hráčů v bráně. Z kondičního hlediska se zaměřujeme převážně na koordinační a rychlostní schopnosti (Vencel, 2009).

2.3.2 Základní sportovní příprava (11–14 let)

Zdokonalování brankářských dovedností osvojených v předchozí fázi je základem této etapy. Začínají se trénovat souboje jeden na jednoho. Také se nesmí zapomínat na pohyb a orientaci v pokutovém území (vysoké centrované míče). Stejně jako v každé etapě je nutné se intenzivně věnovat hře obou nohou. V této fázi přípravy se brankáři seznamují s cvičeními, ve kterých se prolíná náročnější koordinace s brankářskými dovednostmi. K rozvoji koordinačních a rychlostních schopností se přidává rozvoj síly (odrazová síla) a všeobecné vytrvalosti (Vencel, 2009).

2.3.3 Speciální sportovní příprava (15–18 let)

V období dorosteneckého věku je již zcela běžné propojování kondičních schopností se specifickou brankářskou činností. Zdokonalování základních činností brankáře je taktéž hojně využíváno. Brankáři v této fázi přípravy jsou již schopni vykonávat komplexní cvičení v bráně. K výše zmíněným kondičním schopnostem se výrazně přidává rozvoj všech druhů síly – odrazová síla, síla horních končetin (Vencel, 2009).

2.3.4 Vrcholová sportovní příprava (19–22 let)

Tato fáze sportovní přípravy je spojená s přechodem brankáře do „dospěláckého“ fotbalu. Mladý sportovec si musí zvyknout na rychlejší tempo hry, méně času na analýzu vzniklých situací, důraznější kontakty v soubojích. Součástí brankářské přípravy je rozvoj prakticky všech brankářských činností. Je důležité, aby mladý

brankář nevypadl ze zápasové praxe, pokud tedy nechytá za první mužstvo, měl by se snažit odchytat co nejvíc utkání za rezervní tým (Vencel, 2009).

2.3.5 Vrcholová sportovní příprava (23–29 let)

Tato brankářská etapa je spojena s úplným rozvojem všech brankářských činností. Brankář se společně s trenérem zaměřuje na své slabiny a snaží se je odstranit. Je to období vrcholné fyzické aktivity sportovce (Vencel, 2009).

2.3.6 Vrcholová sportovní příprava (brankáři po 30. roce života)

Snaha brankáře o udržení co nejvyšší výkonnostní úrovně. Brankář v zápasech využívá bohatých zkušeností – předvídavost, čtení hry (Vencel, 2009).

2.4 Herní činnosti brankáře

Fajfer ve své publikaci rozděluje herní činnosti v útočné fázi a herní činnosti v obranné fázi podle toho, zda tým je či není v držení míče. Dále pak rozlišuje útočné a obranné herní činnosti podle toho, zda brankář je či není v držení míče (Fajfer, 2009).

2.4.1 Obranné herní činnosti brankáře

Jak již bylo zmíněno dříve, hlavním úkolem brankáře v obranné fázi je snaha zamezit soupeři vstřelení branky. Jak uvádí Dlouhý, tento úkol brankář plní především organizací obrany, volbou optimálního postavení vzhledem k nastalé herní situaci, anticipací a v neposlední řadě také snahou o co nejrychlejší získání míče. Votík doplňuje, že pro precizní řízení obrany, anticipaci a podobně, hrají velkou roli zkušenosti brankáře. Tyto zkušenosti se však nedají naučit tréninkem a pro to, aby brankář těchto zkušeností nabyl, je třeba dlouholetá zápasová praxe (Dlouhý, 2007; Votík, 2005).

2.4.2 Herní činnosti v obranné fázi bez míče

Brankářský postoj (střeh) – podle Kleina, je zvládnutí brankářského postoje prvotním úkolem začínajícího brankáře. Choutka také uvádí, že brankářský postoj je zaujímán jen v případě bezprostředního ohrožení brány. Tento autor jej popisuje jako takový postoj, kdy brankář stojí v podřepu rozkročeném na šířku ramen, váha těla přenesena na přední část chodidel, trup je mírně předkloněn, paže jsou v lokti pokrčeny s prsty na ruku mírně rozevřenými. Brankář má zvednutou hlavu a sleduje míč. Kollath je toho názoru, že základní postavení brankáře je nejvhodnější k zahájení všech brankářských akcí. Mokrohajský ve své bakalářské práci dělí brankářský postoj podle polohy těžiště těla na nízký a vysoký. V případě, že se hraje na druhé polovině hřiště, se brankář může uvolňovat chůzí a různými uvolňovacími cviky, musí však zůstat plně soustředěn na průběh utkání (Choutek, 1970; Klein, 2002; Kollath, 2006; Mokrohajský, 2012; Votík, 2003).

Volba optimálního postavení – správné postavení je dle Ondřeje základním předpokladem pro úspěšnou obranu branky. Vzhledem k neustále měnícímu se vývoji hry je nezbytné, aby brankář měnil optimální postavení a neustále sledoval hru. Votík říká: „*Základní postavení*“ brankáře je *uprostřed branky, asi jeden metr před brankovou čarou*“. Jak uvádí Fajfer, brankář by měl stát v postavení rovnajícím se polovině úhlu, který tvoří hráč s míčem a obě tyče brány. Bangsbo a Pietersen zase uvádějí, že by měl brankář zaujímat co nejvýhodnější pozici vzhledem k postavení míče na hřišti. Když se balón nachází hluboko na soupeřově polovině, brankář by měl zaujmout postavení pár kroků za svým pokutovým územím, aby se mohl zmocnit dlouhých nakopnutých míčů za vlastní obrannou řadu. V těchto případech se brankář staví do pozice „libera“. V případě, že se míč pohybuje na obranné polovině hřiště, měl by být brankář připraven na vysoké míče za obranu. Současně by ale měl zaujímat i takové postavení, aby při případném pokusu o přehození měl možnost vrátit se včas do brány a mohl míč bezpečně krýt Bangsbo a Pietersen, 2002; Fajfer, 2009; Votík, 2005, s. 97; Ondřej, 1972).

Řízení hry – Votík říká, že tato činnost vyžaduje schopnost číst hru, rozlišit mezi důležitými a méně důležitými herními situacemi, umět tyto situace rychle a přesně vyhodnotit a vyslat směrem ke konkrétním spoluhráčům pokyny srozumitelné a jednoduché. Bangsbo a Pietersen uvádějí, že vzhledem k nejvýhodnějšímu postavení brankáře, kdy má celé hřiště před sebou, by měl „koučovat“ své spoluhráče. Tím jim

pomáhá získat celkový přehled a orientaci o dění na hřišti. „Řízení obrany“ je zvláštní, ale velmi důležitou činností. Zvláštnost se projevuje tím, že chybí pohybová složka. Respektování pokynů všemi spoluhráči je předpoklad pro bezchybné úspěšné řízení obrany (Bangsbo a Pietersen, 2002; Ondřej, 1990; Votík, 2005).

Klamavé pohyby – mnoho autorů řadí tyto pohyby do taktického jednání brankáře, kdy jejich účel spatřují v oklamání střelce a tím ztížení zakončení. Podle Mokrohajského mohou brankáři klamat protihráče motoricky (doprovodné pohyby těla, paží a nohou) a také záměrným zaujetím nevhodného postavení v brance. Fajfer ve své publikaci rozlišuje klamavé pohyby na místě a za pohybu (Fajfer, 2009; Mokrohajský, 2012).

2.4.3 Herní činnosti v obranné fázi s míčem

Chytání míče – dle Fajfera je chytání míče základní obrannou činností a spočívá v pevném uchopení míče při zachování co nejstabilnějšího postoje. Tuto činnost můžeme provádět na místě, za pohybu (v běhu), v pádu a ve výskoku. Jak uvádí Votík, hlavní zásadou při chytání míčů je bezpečnost, které je dosaženo takzvaným dvojitým krytím. Toho docílí brankář tak, že za chytající ruce staví ještě další část svého těla (hlava, trup, nohy). V situacích, kdy brankář chytá míč v pádu či ve výskoku, se dvojitý krytí často nedá uskutečnit, což je důvodem, proč jsou tyto dva typy chytání míče nejrizikovější. Chytání míčů lze rozdělit také podle výšky letu míče. Navara rozlišuje chytání míčů přízemních, polovysokých a vysokých. Ve své publikaci také uvádí, že přízemní a polovysoké míče (až do výšky pasu) chytá brankář spodním chytáním, takzvaně do „koše“. Uvádí také, že vrchní chytání se uplatňuje u míčů letících ve větší výšce než je brankářův pas (Fajfer, 2009; Navara, 1986; Votík, 2005).

S tímto názorem úplně nesouhlasí Mokrohajský. Podle něho se míče přízemní, polovysoké a vysoké do úrovně hrudníku mohou chytat jak do „koše“, tak do prstů. Pouze míče vysoké (nad úroveň hlavy) se chytají výhradně do prstů. Fokin nedoporučuje při chytání vysokých míčů provádět vzpažení příliš brzy, zeslabuje se odraz a tím i výška výskoku. Choutka doplňuje, že při chytání vysokých míčů, na které brankář ze země nedosáhne, je třeba použít výskoku. Ten je vždy velkou výhodou brankáře. Pokud se k výskoku rozbíhá, získává tím nejen možnost vyššího odrazu, ale i

kinetickou energii, kterou pak lze uplatnit v osobních soubojích s protihráči. Fokin (1954) ve své knize nezapomněl ani na chytání míčů po odskoku. Dle tohoto autora je možné tyto míče chytat v různé výšce odskoku, ale vždy by jim brankář měl jít svým pohybem naproti. Chytání míčů je často spojeno s další činností a to s vybíháním. Mokrohajský ve své bakalářské práci píše, že chytání centrovaných míčů patří mezi nejsložitější elementy brankářské činnosti (Fokin, 1954; Choutka, 1968; Mokrohajský, 2012).

Vyrazení míče – využívá se v situacích, které jsou obtížné svou nepřehledností, při střelách a centrovaných míčích natolik prudkých, že je brankář nemůže chytit nebo při střelách umístěných tak, že na ně brankář jen obtížně dosáhne. Po vyrazení míč často zůstává ve hře, a proto je důležité, aby byl brankářem vyražen do prostoru, odkud nehrozí bezprostřední ohrožení brány. Většina autorů se shoduje, že vyražený míč by měl směřovat do strany či na roh. Vencel zdůrazňuje, že v případě nejistoty chycení je lepší míč vyrazit. Dle Ondřeje brankář vyráží míč pěstí, pěstmi, dlaní nebo konečky prstů. Jiným způsob vyrázení míče je dle Fajfera vyrázení horní rukou nad hlavou. Většinou jde o vyrazení míče po úkrocích, odrazu a letu do strany. Mokrohajský přidává i vyrazení jinou částí těla, například nohama nebo trupem. Tento autor uvádí ještě další dělení vyrázení, a to podle pohybu těla na vyrázení míče: na místě, v pádu, při přemísťování a při vybíhání. Choutek radí použít vyrázení jen tehdy, je-li to nezbytně nutné. Vyrázení totiž nebezpečí neeliminuje, pouze ho oddaluje. Votík (2005) navíc poukazuje na to, že v některých situacích může brankář konstruktivním vyrazením míče zahájit i protiútok (Fajfer, 2009; Choutka, 1968; Mokrohajský, 2012; Ondřej, 1990; Ondřej, Buzek a Navara, 1972; Vencel, 2005; Votík, 2005).

Vybíhání – jak uvádí Fajfer, mnozí odborníci se shodují na tom, že vybíhání patří do taktického jednání brankáře, které je zakončeno technickým prvkem (chycení, vyrazení, odkopnutí). Brankář, který výborně ovládá tuto obrannou činnost, musí být rozhodný, sebejistý, musí mít dobrý odhad na míč a v neposlední řadě musí být silný ve vzdušných soubojích. Během utkání je brankář často v kontaktu se soupeřem, proto musí technicky zvládat prvky sebeobrany (ochrana pažemi, dolními končetinami), ale pouze v rámci pravidel.

Mokrohajský spojuje vybíhání se třemi činnostmi. A to s chytáním, vyrázením míčů a s likvidováním přihrávek soupeře za obrannou linii. Dále přidává, že při

vybíhání musí mít brankář jistotu, že bude u míče první. Pokud brankář jednou vyběhne, neměl by již nikdy v půli cesty své rozhodnutí měnit. Podběhnutí nebo naopak nedoběhnutí míče je hrubou chybou brankáře, která často končí velkou příležitostí soupeře či gólem. Vybíhání rozděluje na vybíhání mimo pokutové území a do pokutového území. Samotné vybíhání je doprovázeno dalšími činnostmi jako: chycení míče, jeho vyražení, dlouhé odkopnutí z „nouze“, cílené přihrání na spoluhráče, odkop míče do autu, skluz proti soupeři s míčem, odražení míče různou částí těla a hlavičkování. Vybíhání je slabinou mnoha brankářů i té nejvyšší úrovně a jde o obrannou činnost, ve které nejvíce chybují. Proto by tento fakt neměl zůstat v tréninku opomenut. Fokin dodává, že čím větší je rozsah brankářovy působnosti (mimo pokutové území), tím lépe. Zářným příkladem je Němec Manuel Neuer, který je mnohými odborníky považován za nejlepšího brankáře současnosti. Vybíhání je činností, ve které dominuje oproti ostatním světovým brankářům a často svému týmu vypomáhá dalekými „výlety“ z brány (Fajfer, 2009; Fokin, 1954; Mokrohajský, 2012).

Odebírání míče před soupeřem – tato činnost je spojena s vyběhnutím do pokutového území, v některých případech i mimo něj. Zpravidla je při odebírání míče brankář v pohybu vpřed, jen výjimečně odebírá míč z místa, a to buď nohou (odkopnutím), skluzem (vypíchnutím) nebo hlavou. Pro úspěšnost v těchto situacích musí mít brankář vysokou úroveň kopací techniky. Ve většině případů totiž odkopává míč prvním dotykem. Neméně významným požadavkem je čtení hry a předvídání vývoje herní situace (Ondřej, 1990; Votík, 2005).

2.4.4 Útočné herní činnosti brankáře

Ondřej uvádí, že brankář se v momentě chycení míče stává prvním útočícím hráčem týmu a rozhoduje o rychlosti a kvalitě založení útoku. Dle Votíka je důležitou činností při zakládání útoku a při přechodu z obranné fáze do fáze útočné také řízení hry a komunikace. Dále ve své publikaci uvádí, že pokud se brankář zmocní míče, zásadním způsobem ovlivňuje charakter a efektivitu založeného útoku. Kouba a Stejskal dokonce vnímají založení protiútoku pomocí dlouhého výhozu či výkopu, jako jednu z nejtěžších brankářských činností, která je založena na správném odhadu a načasování. Útočné činnosti může brankář technicky provádět dvěma způsoby, a to rukou nebo nohou. Četnost útočných herních činností brankáře v zápase bývá zpravidla vyšší než četnost

činností obranných. V současném fotbale je tento trend čím dál jasnější, a proto nesmí zůstat opomíjen a musí se odrážet i do tréninkového procesu (Fajfer, 2009; Kouba, Stejskal, 2007; Ondřej, 1990; Votík, 2005).

2.4.5 Herní činnosti v útočné fázi

Vyhazování – Fajfer uvádí, že vyhazování je efektivní a většinou přesné. V současné době jsou špičkoví brankáři schopni provést přesný výhoz rukou i za půlicí čáru, ale dle Votíka stále převládá vyhazování na střední a kratší vzdálenost. Brankář provádí výhoz jednoruč spodem, jednoruč vrchním obloukem a někdy i obouruč vrchem podobně jako při vhazování. Vyhození jednoruč vrchním obloukem nad hlavou má výhodu v tom, že svoji délkou může vyřadit některé soupeřovy hráče ze hry. Fajfer ještě doplňuje další způsob, a to vyhození míče po zemi po krátkém rozběhu nebo bez něj; ruka, která uděluje míči pohyb, jej drží zespodu, trup je v předklonu a brankář současně přenáší váhu těla dopředu. Votík dále tyto způsoby doplňuje o vyhazování „házenkářským“ způsobem a také o vyhození míče bočním obloukem, které poslední dobou začínají někteří brankáři využívat. Brankář musí při vyhazování dbát na základní požadavky, kterými jsou: co nejmenší míra rizika, přesnost, rychlost a zpracovatelnost vyhozeného míče. Fajfer ještě přidává doporučení, vyhazovat míč na druhou stranu, než ze které přišel poslední útok soupeřova týmu (Fajfer, 2009; Ondřej, 1990; Votík, 2005).

Vykopávání – dle Navary se liší technika přihrávání nohou u brankáře a hráče v poli. Brankář přihrává míč kopem z ruky, kdy pouští míč a ještě před jeho dopadem jej přihrává přímo ze vzduchu. Přidává kop z ruky po odrazu („halfvolej“), přihrání po vedení míče a přihrání nehybného míče, tedy: kop od brány, přímý volný kop a nepřímý kop. Fajfer ještě doplňuje, že výhodou kopu z ruky je vzdálenost, na kterou jsou brankáři schopni míč přihrát. Nevýhoda spojená s tímto kopem je podle Matouška v tom, že výkopy bývají nepřesné a let míče trvá dlouho. Takto nakopnutý míč se často stává „kořistí“ soupeře. I přes vyšší technickou náročnost se v posledních letech začínají více uplatňovat kopy z ruky bočním způsobem. Tento způsob je výhodný tím, že míče letící nižším obloukem jsou pro spoluhráče lépe zpracovatelné. Další výhodou kopu z ruky bočním způsobem je fakt, že míč letí větší rychlostí a soupeř má méně času se připravit. Dle Matouška má „halfvolej“ stejné výhody jako kop z ruky bočním způsobem (Fajfer, 2009; Matoušek, 1973; Navara, 1986).

Má však jednu velkou nevýhodu, a to, že na špatném terénu se tento kop provádí obtížně a hrozí nebezpečí, že brankář míč po odrazu netrefí správně. Dále Fajfer uvádí, že došlo k významnému snížení používání tohoto kopu oproti minulým rokům, a to na základě srovnání analýzy MS 1998 a 2006. Při rozehrávání nehybného míče se v poslední době, častěji než dřív, využívá přízemní přihrávky na neobsazeného spoluhráče. Smyslem je, aby se útočící tým zbytečně nezbavoval míče a pokusil se soupeře přehrát kombinační hrou (Matoušek, 1973; Fajfer, 2009).

Přihrávání – Jak uvádí Votík, přihrávání je usměrnění míče nohou, hlavou či jinou částí těla spoluhráči tak, aby ho zpracoval.

Tento autor dělí přihrávání podle následujících kritérií:

- způsobu provedení (nohou, hlavou, rukou, hrudníkem, stehnem nebo jinými částmi těla)
- vzdálenosti letu míče (krátká, střední, dlouhá)
- výšky letu (přízemní, polovysoká, vysoká)
- směru letu míče (přihrávky kolmo vpřed, šikmé vpřed, do strany, šikmé vzad, vzad)
- rychlosti letu míče (pomalé, střední, rychlé)
- rotace (bez rotace, s rotací)
- vzhledem k hráči, kterému je přihráváno (přihrávky na hráče, před hráče, za hráče) - Vzhledem k obsazení soupeřem (přihrávky volného hráče - volnému, obsazenému; přihrávky obsazeného hráče - volnému, obsazenému)
- podle předcházející činnosti (přihrávky z místa, po zpracování, po vedení, po obejití, prvním dotykem)

Dále tento autor uvádí, že v rámci zrychlení hry by přihrávky měly být prováděny prvním nebo druhým dotykem (Votík, 2005). Navara, Buzek, Ondřej si všímají progresivního nárůstu této činnosti u brankáře oproti dobám minulým (Navara, Buzek, Ondřej, 1986).

Zpracování míče – touto činností se ani většina výše zmíněných autorů nezaobírá. Pouze Votík uvádí, že: „*Zpracování míče musí být přesné, bezpečné, na jistotu.*“ Zpracování míče patří k nejdůležitějším činnostem, protože hráč se tak zmocňuje míče a dostává jej pod svou kontrolu. Této činnosti brankáři využívají hlavně v situacích, kdy jim přihrávku adresuje spoluhráč (Votík, 2003, s. 126).

Vedení míče – Ondřej ve své publikaci píše, že vedení míče brankářem se v podstatě neliší od vedení míče hráčem v poli. Dle Matouška však vedení míče nepatří mezi rozhodující činnosti ve hře brankáře a naopak je vhodné tuto činnost omezovat. Jednak je vedení míče brankářem spojeno se značným rizikem ztráty míče a navíc podle Matouška tato činnost zpomaluje spád hry. Vedení míče může být spojeno s dalšími útočnými činnostmi, kterými jsou zpracování míče a obcházení soupeře, které je však velmi rizikové. Vedení míče by vždy mělo být zakončeno přihrávkou nohou nebo rukou (Ondřej, 1990; Votík, 2005; Matoušek, 1973).

Výběr místa – tuto herní činnost uplatňuje brankář nejčastěji při zpětných přihrávkách od svých spoluhráčů. Brankář se staví do takové pozice, aby mu jeho spoluhráč, který vede míč a který je pod tlakem soupeře, mohl bezpečně přihrát. Mokrohajský popisuje tuto činnost jako: „*Výběr pozice pro konstruktivní zapojení do děje hry*“ (Mokrohajský (2012, s. 42).

Maier dělí herní činnosti brankáře na technické, taktické, kondiční a psychické. Podrobně vypadá jeho klasifikace následovně (Černý, 2007):

Technické

- chytání přízemních míčů
- vyrážení vysokých míčů pěstmi
- výskoky a pády
- odebírání míče od nohou útočícího soupeře
- vyhazování, vykopávání a rozehrání nohou

Taktické

- stavění se brankáře při střelbě z různých úhlů a vzdáleností
- postavení při přihrávkách z křídelních prostorů
- řízení obrany – coach
- potenciální útočník (zakládání útočné fáze hry)

Kondiční

- pohybové schopnosti – síla, rychlost, vytrvalost, obratnost
- rychlost akční a reakční
- dynamická síla dolních končetin

Psychické

- motivace a pozitivní přístup ke hře
- aktivní účast na hře
- koncentrace
- sebevědomí a sebejistota
- umění prosadit se

2.5 Výsledky jiných výzkumů

V této kapitole jsou představeny výsledky závěrečných prací i odborných článků autorů, kteří se stejně jako já zabývali analýzou hry brankáře na vrcholovém turnaji. Pečlivé prostudování bakalářských a diplomových prací, odborných článků a literatury mi ukázalo, jak jednotliví autoři postupovali a jakých se dobrali výsledků.

Tato kapitola obsahuje výsledky analýz ze čtyř posledních mistrovství světa (MS), tedy MS 1998 ve Francii, MS 2002 v Japonsku a Jižní Koreji, MS 2006 v Německu a také MS 2010 v Jihoafrické republice. Dále zahrnuje hodnocení brankářů z mistrovství Evropy (ME) 2004 v Portugalsku a celá je zakončena analýzou úspěšnosti a četnosti vybraných herních činností u brankářů prvoligových týmů ČR v kategorii U21.

Viktor představil svou analýzu v odborném časopise *Fotbal a trénink*. Na začátku svého článku „*Brankář na MS 1998*“ zmiňuje zvýšení počtu účastníků oproti předchozímu turnaji z 24 na 32 a podotýká, že kromě brankářů světové extratřídy bylo možné vidět i brankáře exotických zemí (Japonsko, Irán, Jamajka). Dále pak píše, že se mezi všemi brankáři našlo pár slabších jedinců, a to hlavně z afrických a asijských týmů. Jako jeden z objektivních ukazatelů uvádí průměrný věk brankářských jedniček, který byl na tomto šampionátu 29,8 roku. Dále uvádí, že se potvrdil známý fakt o korelaci věku s kvalitou a úspěšností. Nejstarším brankářem na MS byl Skot Leighton (40) a také zde byla řada brankářů starších 34 let. Jako další objektivní faktor označuje výšku, která se pohybovala mezi 180–197 cm. Uvádí, že se průměrná výška brankářů postupně zvyšuje. Na MS ve Francii se blížila 190 cm. Nezapomíná však zmínit skutečnost, že výborné výkony předvedli i brankáři menších postav jako třeba Barthez (183 cm) nebo Campos (182 cm). Dále také uvádí, že oproti předchozímu MS si brankáři již zvykli na změnu pravidel (zrušení možnosti hrát rukou po „malé domů“) a ve větší míře hráli nohama. Ke hře brankářů na MS 1998 podotýká, že i přes zvýšený akční rádius, zůstávají brankáři daleko za hráči v poli. Brankáři měli na šampionátu v jednom utkání 15 – 55 přímých kontaktů s míčem. Tento autor se ve svém článku podrobněji zabývá obrannými činnostmi bez míče, obrannými činnostmi s míčem, útočnými činnostmi a vyvozuje z nich závěry pro tréninkový proces (Viktor, 1998).

Žďánský ve své diplomové práci provedl analýzu 14 brankářů v sedmi zápasech vyřazovacích bojů MS 2002. V těchto sedmi zápasech provedli brankáři celkem 708 individuálních herních činností s průměrem 50,6 činností za zápas na jednoho brankáře. Čas zatížení brankářů ve všech sedmi sledovaných zápasech byl 1448,7 s (něco málo přes 24 min) a tedy průměrně 103 s na brankáře za utkání. Dále Žďánský (2004) uvádí, že z celkového počtu 708 činností jich bylo přesně 260 obranných (36,72 %) a 448 útočných (63,28 %). Mezi všemi obrannými činnostmi mělo největší zastoupení chytání míče (51,2 %), druhé bylo vyrážení míče (17,6 %), které mělo téměř stejné procentuální zastoupení jako stavění se (17,4 %). Podle autora bylo ve sledovaných zápasech nejméně používanou obrannou činností odkopávání míče (13,8 %). K útočným herním činnostem autor přikládá tyto výsledky. Nejčastější činností bylo vykopávání míče při zakládání útoku (46,9 %). K tomu je však nutno podotknout, že byly započítávány i kopy od branky a zahrávání standardních situací brankářem. Druhou nejčastější činností v útočné fázi brankáře byla přihrávka nohou (28,4 %). Tato činnost bude podrobněji rozebrána, protože se jí zabývám i ve své bakalářské práci. Z celkového počtu přihrávek nohou bylo 43,3 % přihrávek na dlouhou vzdálenost po zpracování, 20,4 % přihrávek na střední vzdálenost po zpracování a 17,3 % krátkých přihrávek po zpracování. Přihrávek prvním dotykem bylo podstatně méně (2,4 % dlouhá, 7,9 % střední a 8,7 % krátká). Třetí nejčastější útočnou činností bylo vedení míče (14 %) a nejméně využívanou činností v útočné fázi bylo přihrávání rukou (10,7 %). Žďánský ve své práci poukazuje na úspěšnost obranných a útočných činností. Z celkem 260 obranných činností dosáhli brankáři na úspěšnost 85 % a velmi zajímavá je úspěšnost 98 % při činnostech útočných (Žďánský, 2014).

Černý je dalším autorem, který provedl analýzu herního výkonu brankáře, a to konkrétně na MS 2006, kde analyzoval všech 64 utkání šampionátu. Autor doufá, že jeho odborný článek napomůže trenérům při vytváření optimálního tréninkového procesu. Zmiňuje, že za celý turnaj brankáři řešili 302 centrovaných míčů, v průměru tedy 2,36 centrů za utkání. Z celkového počtu bylo 220 centrů chyceno a 82 vyraženo. „Při vybíhání na centrované míče docházelo nejčastěji k individuálním chybám.“ Herní činnosti při míčích za obranu v pokutovém území zaznamenal autor celkem 790x (6,17x za utkání na jednoho brankáře). Herní činnosti při míčích za obranu mimo pokutové území byly již méně časté a bylo jich 91 s průměrem 0,71 na brankáře za utkání. Herní činnosti při střelbě (chytání a vyrážení) se v utkáních vyskytují velmi málo (7 %

z celkového počtu zásahů), a proto je důležitá stoprocentní koncentrace na každou střelu. Na MS v Německu bylo dohromady zaznamenáno 421 zásahů při střelách (průměr 3,29x za utkání na jednoho brankáře). Z nich bylo 222 chycených a 199 vyražených. Herní činnost po přihrávce od spoluhráče tvořila dle autora 14 % herního výkonu brankáře a byla druhou nejčastější činností. Během celého turnaje dostali brankáři 833 přihrávek od spoluhráčů (6,51x za utkání na jednoho brankáře), které nejčastěji řešili prvním nebo druhým dotykem. Autor se podrobněji zaměřil na rozehrávku brankáře. Za celý turnaj zaznamenal rozehrávku 3632x (28,38x za utkání na jednoho brankáře), což tvoří 60 % všech zaznamenávaných činností. Nejčastěji brankáři rozehrávali míč kopem od branky a hojně také využívali výhozu. Rozehrávka na krátkou vzdálenost měla oproti rozehrávce na dlouho vzdálenost mnohem větší úspěšnost (Černý, 2007).

Analýzu činností brankářů na MS 2010 v Jihoafrické republice provedl Jindřich. Hlavním cílem jeho práce bylo získat přehled o činnostech, které brankáři v zápase vykonávají a jaká je jejich četnost. Analýzu provedl celkem v devíti utkáních šampionátu a došel k následujícím výsledkům. Ve sledovaných zápasech padlo celkem 24 gólů (průměr 2,66 gólu na utkání). V 702 případech zasáhli brankáři přímo do hry, což znamená průměrně 39 herních činností brankáře za jedno utkání. Z celkového počtu zásahů bylo 162 obranných (23 %) a 540 útočných (77 %). V obranných herních činnostech se nejčastěji vyskytovalo chycení míče 59x (36,4 %), vyrazení míče pak bylo zaznamenáno 30x (18,5 %). Oproti předchozímu MS byl zaznamenán mnohem menší rozdíl mezi vybíháním na míče v pokutovém území (23x = 14,2 % ze všech obranných činností) a vybíháním na míče mimo pokutové území (16x = 9,8 %). Poslední sledovanou obrannou činností v autorově diplomové práci bylo chytání a vyrazení centrovaných míčů. Brankáři ve sledovaných utkáních provedli celkem 34 zásahů (21,1 %) proti centrovaným míčům. Z toho 18 míčů chytili a 16 jich vyrazili. Útočných herních činností provedli brankáři 540. Nejčastější útočnou činností v pozorovaných zápasech byly kopy od brány, kterých brankáři dohromady provedli 158 (29,2 % z útočných herních činností). Úspěšnost této činnosti závisela na délce kopu, pokud brankář zvolil rozehráni nakrátko, úspěšnost ze 44 pokusů byla stoprocentní. Dlouhé kopy od brány ve většině případů získal soupeř (114 pokusů = 81x získal míč soupeř). Výkopy z ruky, kterých bylo 30 (5,5 %), měli stejně jako dlouhé kopy od brány nízkou efektivitu (22x získal míč soupeř). Druhou nejčastěji prováděnou

útočnou činností bylo vedení míče, a to celkem 103x (19 %). Vedení míče nejčastěji následuje po „malé domů“ a je zakončeno přihrávkou. Takových situací nastalo celkem 115 a konkrétně v 59 případech šlo o přihrávku dlouhou (16x získal míč spoluhráč), 56x zvolil brankář přihrávku krátkou (100 % úspěšnost). Přihrávek po „malé domů“ prvním dotykem zaznamenal autor celkem 61, z toho 34 dlouhých (24x získal míč soupeř) a 27 krátkých (1x získal míč soupeř). Poslední sledovanou útočnou činností byly výhozy rukou. Brankáři vyhodili míč 73x (13,5 % útočných činností) ve sledovaných zápasech (Jindřich, 2011).

Caudr a Schorník hodnotili působení brankářů na ME 2004. Na začátku svého odborného článku poznamenávají, že až na dva případy, měly všechny týmy šampionátu stabilní jedničku, která odchytila všechny zápasy. Stejně jako Viktor (1998), i tito autoři poukázali na objektivní faktory. Prvním objektivním faktorem byl věk brankářů, kteří zasáhli do hry. V průměru byl tento věk 29,6 let, kdy nejstarším brankářem byl Švýcar Stiel (36) a nejmladším náš Petr Čech (22). Mezi objektivní faktory řadí tito autoři také tělesnou výšku brankářů, která se pohybovala od 180 cm do 199 cm. Nejvyšším chytajícím brankářem byl na ME Švéd Isaksson (199 cm) a naopak nejmenším byl Francouz Barthez (180 cm). Ke hře brankářů uvádějí, že měli během jednoho utkání 12 – 33 zásahů ze hry (nebyly započteny volné kopy a kopy od brány). V obranných herních činnostech se autoři nejdříve věnovali činnostem bez míče. Při řízení obrany upozornili na dobrou práci Bartheze (Francie) a Van der Sara (Nizozemí), dále pak vyzdvihli Butinu (Chorvatsko), Ricarda (Portugalsko) a opět Bartheze (Francie) za včasné a rychlé zmenšování střeleckého úhlu (stavění se). V obranných činnostech s míčem byla pozornost věnována chytání centrovaných míčů, kterých bylo celkem 121, a vyrážení centrovaných míčů, kterých bylo 50. Jak zmiňují i jiní autoři, v této činnosti brankáři hodně chybují. Výjimkou nebyl ani tento turnaj, kde došlo celkem k 11 případům podběhnutí centrovaného míče. Poměrně časté a vysoce úspěšné bylo vybíhání na míče za obranu v pokutovém území. Podle autorů bylo vyběhnutí ve většině případů včasné a správně načasované. Během ME vykonali brankáři tuto činnost úspěšně 334x. Nezůstaly opomenuty ani nejdůležitější obranné činnosti, a to chytání a vyrážení míčů. „*I přes počáteční obavy z míče Roteiro, byl počet chycených střel vyšší než vyražených, a to v poměru 125:111.*“ Autoři ve svém článku uvádějí, že brankáři využívají v útočné fázi stále více činností hráčů v poli, jakými jsou výběr místa, zpracování míče, vedení míče a přihrávání. Vykopávání míčů ze vzduchu silně

převažovalo nad vykopáváním „halfvolejem“ a to v poměru 177:5. Při další útočné činnosti, kop od branky, bylo většinou využito kopu na dlouhou vzdálenost (477x), dále pak kopu na krátkou vzdálenost (120x) a nejméně se užívalo kopu na střední vzdálenost (28x). Poslední útočnou činností, kterou autoři sledovali, byly výhozy rukou. Za celé ME provedli brankáři 277 výhozů na krátkou vzdálenost, 77 výhozů na střední vzdálenost a pouze 6 výhozů na vzdálenost dlouhou (Caudr a Schorník, 2004).

Dalším autorem, zabývajícím se analýzou herních činností brankáře na závěrečném vrcholovém turnaji byl Zajíček, který pro svou bakalářskou práci zvolil ME 2012 v Polsku a na Ukrajině. Pozornost zaměřil na všechny brankáře chytající v základních skupinách. Z jeho výsledků vyplývá, že ve skupinách padlo celkem 60 gólů, což činilo průměrně 2,5 gólu na utkání. Autor si jako stěžejní bod práce zvolil činnosti vybíhání na centrované míče a přihrávání po „malé domů“, které ještě podrobněji klasifikoval (Zajíček, 2013).

Ve výsledkové části uvádí, že dohromady brankáři vyběhli na 136 centrovaných míčů s úspěšností 78,3 %. To znamená, že za jedno utkání základní skupiny vyběhl brankář na centrovaný míč v průměru 2,8x a převažovalo chytání nad vyrážením v poměru 69,9:30,1 %. Při chytání byla naměřena úspěšnost 84,2 % a převažovalo chytání vysokých centrovaných míčů. Úspěšné vyrazení byla dle Zajíčka pouze 75,6 %. Stejně jako u chytání převažovalo vyrázení míčů vysokých (Zajíček, 2013).

Útočná herní činnost přihrávání po „malé domů“ byla druhou sledovanou. Dle autora v základních skupinách došlo k této situaci 504x a úspěšnost se pohybovala kolem 83,9 %. Průměr na jedno utkání činil 10,5 přihrávek na jednoho brankáře. Nejaktivnější brankář základních skupin si dle autora připsal v průměru na utkání 20,3 přihrávek. Ve způsobu provedení převažovaly přihrávky po zpracování míče nad přihrávkami prvním dotykem. Přihrávek po zpracování míče bylo napočítáno celkem 314, což odpovídá průměru 6,5 přihrávek na jednoho brankáře za utkání. Úspěšnost přihrávek byla nejvíce ovlivněna jejich vzdáleností. Se vzdáleností souvisí výška letu přihrávaného míče, a proto Zajíček také pozoroval, zda jde o přihrávku přízemní, polovysokou či vysokou. Největší procentuální úspěšnost byla u přízemních přihrávek a to 98,7 %. Ve sledovaných zápasech brankáři volili po zpracování míče nejčastěji přihrávku na dlouhou vzdálenost s úspěšností 81,8 %. Zajíček dále ve výsledcích uvádí, že přihrávání prvním dotykem volili brankáři méně často. Úspěšnost provedení tohoto

způsobu přihrávek byla 75,4%, což je podstatně méně oproti přihrávkám po zpracování míče. Největší úspěšnost přihrávek prvním dotykem byla zaznamenána u přihrávek přízemních, a to přesně 95,5 %. Nejčastějšími přihrávkami prvním dotykem byly přihrávky vysoké a tvořili 60 % všech takovýchto přihrávek. Dle Zajíčka je však třeba zdůraznit, že stejně jako u přihrávek po zpracování míče byla úspěšnost vysokých přihrávek prvním dotykem nejnižší, přesně 64,9 % (Zajíček, 2013).

Za účelem porovnání úspěšnosti a četnosti herních činností brankářů do jednadvaceti let jsem do této kapitoly zahrnul i výsledky diplomové práce Mokrohajského z roku 2014. Autor ve své práci sledoval četnost a úspěšnost zásahů brankářů v 6 utkáních kategorie U16, U17, U19 a U21. Pro porovnání mnou naměřených výsledků s výsledky Mokrohajského budou použity pouze data získána pozorováním brankářů U21. Výzkumný soubor byl tvořen vždy 6 brankáři z každé kategorie. Podmínkou výběru bylo působení v klubu, účastníciho se soutěže nejvyšší úrovně pro danou věkovou kategorii (1. liga).

Mokrohajský se prvně zabýval obrannými herními činnostmi. Nejčastěji brankáři zaznamenali činnost chytání míče, a to v celkovém počtu 56. Tato obranná činnost byla u pozorovaných brankářů vysoce úspěšná, pouze ve 3 situacích byl zákrok označen jako neúspěšný. V porovnání s ostatními kategoriemi zde brankáři U21 výrazně dominovali. Druhou nejčastější obrannou herní činností bylo vyrážení míče, o které se brankáři pokusili ve 48 případech, stejně jako u chytání i zde došlo ke třem chybám. Zřejmě se projevily zkušenosti a nejlépe tuto činnost zvládajícími brankáři se opět stali ti z „jednadvacítky“. Nejméně častou obrannou herní činností byla dle autora situace 1:1, která se objevila ve třech případech, nutno podotknout, že ze všech tří situacích vyšel vítězně brankář. V útočné fázi hry se dle očekávání stala nejčastější činností hra nohou, která se vyskytla ve 142 případech se 63,8 % úspěšností. Bohužel hra nohou nebyla podrobněji klasifikována a tak nevíme, jak často brankáři přihrávali na dlouhou či krátkou vzdálenost, prvním dotykem či po zpracování a podobně. O rozehrávku rukou se brankáři pokoušeli v 56 případech a nutno říct, že v ní byli mnohem úspěšnější než ve hře nohou. Při výhozu rukou se pouze ve dvou případech dopustili nepřesnosti. Na závěr autor sepsal 6 nejčastěji se vyskytujících herních činností brankáře pro každou kategorii. V U21 bylo pořadí následovné (řazeno sestupně): hra nohou, nabízení se pro hru v útočné fázi, zákrok z připraveného brankářského střehu, chytání míče do prstů, chytání míče do koše a chytání míče v pohybu (Mokrohajský, 2014).

3 CÍLE, ÚKOLY A HYPOTÉZY PRÁCE

3.1 Cíle práce

Hlavním cílem této diplomové práce je analýza herních činnosti brankáře na ME U21 2015.

Dílčí cíle: Rozbor všech zápasů ME U21 2015 ve fotbale, zaznamenání výsledků rozboru do předem připraveného kategoriálního systému, zjištění četnosti jednotlivých herních činností, určení poměru mezi obrannými a útočnými činnostmi brankáře a zjištění vlivu rozehranosti na herní výkon brankáře na ME U21 2015 v České republice.

3.2 Úkoly

- Analýza literatury zabývající se: brankářskou tematikou, metodami výzkumu a závěrečnými pracemi s podobnou tematikou.
- Pořízení záznamů všech utkání ME U21 2015.
- Sestavení kategoriálního systému pro pozorování herních činností.
- Kontrolní pozorování za účelem úprav kategoriálního systému.
- Zaznamenání herních činností brankářů na ME U21 2015 do kategoriálního systému pomocí videozáznamu.
- Na základě kvantitativní a kvalitativní analýzy určit strukturu herního výkonu brankáře.
- Strukturu herního výkonu brankře porovnat s předchozími výzkumy a vyvodit závěry

3.3 Hypotézy

H1

Útočné herní činnosti brankáře budou co do počtu převyšvat obranné herní činnosti brankáře.

H2

Herní činnost přihrávání po „malé domů“ bude nejčastěji vyskytující se činností brankáře vůbec.

H3

Brankáři pravidelně chytající ve svých klubech (v A týmu) budou procentuelně úspěšnější v herních činnostech, než brankáři chytající nepravidelně.

4 METODOLOGIE

4.1 Metody užívané v diplomové práci

4.1.1 Smíšený výzkum

Smíšený výzkum je definován jako obecný přístup, v němž se míchají kvantitativní a kvalitativní metody a techniky v rámci jedné studie.

Dle Hendla existují dva typy smíšeného výzkumu:

- První typ využívá nejprve kvalitativní metody sběru dat, následně analýzu dat a nakonec dotazování a další dodatečná hloubková šetření.
- Druhým typem je smíšený model, kdy je využíván jak kvalitativní, tak kvantitativní výzkum. Nejprve jsou určeny výzkumné otázky, následně jsou sebrána data, která se po dokončení sběru analyzují (Hendl, 2008).

4.1.2 Kvalitativní vs. kvantitativní přístup

Kvantitativní přístup předpokládá, že pozorovaný fenomén je svým způsobem měřitelný, či aspoň nějakým způsobem klasifikovatelný. Informace o tomto jevu získáváme v kvantifikovatelné a tedy porovnatelné podobě. Poté získaná data statisticky analyzujeme za účelem ověření platnosti našich představ o výskytu určitých vztahů (Rechil, 2009).

Na druhou stranu kvalitativní přístup se snaží o porozumění zkoumaného sociálního problému. Kvalitativní šetření je nenumerní interpretace sociální reality. Data získávána pro kvalitativní výzkum jsou získávána hlubším kontaktem s danou problematikou (Rechil, 2009).

Tabulka 1 - Hlavní rozdíly mezi kvalitativním a kvantitativním výzkumem podle Thomase a Nelsona (2001).

Výzkumné části	Kvalitativní výzkum	Kvantitativní výzkum
Hypotézy	Induktivní	Deduktivní
Vzorek	Záměrně vybraný, malý	Náhodný, velký
Prostředí	Přirozené	Laboratorní
Sběr dat	Výzkumník	Objektivní nástroje
Design	Flexibilní, může se změnit	Neměný
Analýza dat	Deskriptivní	Statistické metody

4.1.3 Pozorování

Publikace *Research methods in physical education and youth sport* uvádí, že pozorování může být využito mnoha způsoby v mnoha disciplínách. Studie využívající pozorování jsou ve své podstatě buď kvantitativní, kdy se například zabývají otázkou po jak dlouhou dobu je hráč v kontaktu s míčem během utkání. Nebo jsou kvalitativní, kdy se mohou zabývat například pozorováním motorického vývoje mladého hráče (Armour, Macdonald, 2012).

Volba mezi kvantitativní a kvalitativní studií, zúčastněným a nezúčastněným pozorováním, využitím videa či terénního hodnocení závisí na výzkumné otázce nebo otázkách (Armour, Macdonald, 2012).

Tenenbaum a Driscoll ve své publikaci uvádějí, že pozorování se skládá z mnoha metod. Dle jejich názoru jsou laboratorní a terénní výzkumy dvěma nejčastěji využívanými metodami (Tenenbaum a Driscoll, 2005).

Pozorování je dle Grattona a Jonese pravděpodobně jednou z nejvyužívanějších výzkumných technik ve sportu. Dělí se na pozorování zúčastněné a nezúčastněné. Při zúčastněném pozorování se výzkumník přímo účastní činnosti, při

kteřé dochází k výskytu pozorovaného jevu. Druhým typem je nezúčastněné pozorování, které je jednou z nejjednodušších forem získávání dat. Při tomto druhu pozorování je daný jev sledován zvenčí a nezaujatě. Nezúčastněné pozorování lze provést mnoha způsoby, například pozorováním videozáznamů, fotografií nebo jednoduše sledováním naživo a zapisováním do vhodně sestaveného záznamového archu. Pozorování je výzkumnou metodou užívanou spíše pro deskriptivní výzkumy než pro výzkumy explanační (Gratton, Jones, 2004).

V této práci bylo k získání dat využito nepřímé pozorování, a to časově odložené pozorování pohybové aktivity z videozáznamů. Jak zmiňují Carling, Williams a Reilly analogové a v současné době digitální video technologie významně ovlivnily zápasové analýzy. Podle autorů mohou trenéři všech výkonnostních kategorií využít videozáznamu k analýze individuálního i týmového výkonu. Tento typ analýzy může následně vést k efektivnějšímu koučinku a rychlejšímu učení. Dle Psotty patří mezi největší výhody sledování videozáznamu fakt, že pozorování není ovlivněno rušivými vlivy, jakými mohou být například časový stres nebo šumy prostředí. Dále řadí mezi výhody možnost opakování záznamu. Tuto výhodu uvádí ve své publikaci i Hendl a Carling, Williams a Reilly. Jako jednu z předních výhod zmiňuje Psotta také možnost pozorování dlouhodobé pohybové aktivity, kterou si pozorovatel může rozdělit na kratší časové úseky, a tím zamezit působení poklesu pozornosti a psychické únavy. V Hendlově knize *Kvalitativní výzkum* jsou jako další výhody nepřímého pozorování uvedeny možnost zpomalování a porovnávání jednotlivých záznamů. Další výhody pozorování pohybové aktivity z videozáznamů spatřují Carling, Williams a Reilly v tom, že poskytuje trenérovi informace, které mu mohly uniknout. Sledování videozáznamu mu tedy pomáhá objektivněji vyhodnotit zápas. Odhalení silných a slabých stránek soupeřova družstva považují tito autoři za další výhodu této metody, stejně jako okamžitou analýzu a vyhodnocení videozáznamu v poločasové přestávce – toho využívají i některá mužstva Premier League (Carling, Williams, Reilly, 2005; Hendl, 2008; Psotta, 2003).

Jako každá metoda má i nepřímé pozorování své nevýhody. Podle Psotty při práci s videozáznamy je nutné si uvědomit, že poskytují pouze dvourozměrný obraz, a tím může být skutečná realita zkreslena. Hendl také doplňuje, že může dojít i k situaci, kdy pozorovaná aktivita není zachycena nebo potřebný záznam úplně chybí.

Celá práce s videozáznamy je navíc limitována schopností pracovat s videotechnikou (Psotta, 2003; Hendl, 2008).

4.1.4 Analýza pohybové aktivity pomocí videozáznamu

Pro analýzu lidského pohybu je charakteristická existence souvislostí mezi kvantitativní a kvalitativní analýzou. Kvalitativní analýza výkonu může být definována jako systematické pozorování a posouzení kvality pohybové dovednosti s následnou intervencí edukačního procesu a klade si za cíl zlepšit pohybový výkon. Oproti tomu kvantitativní analýza je založena na shromažďování dat získaných pomocí různých měření (Knudson, Morrison, 2002).

Analýza sportovního výkonu slouží ke zjišťování aktuální sportovní výkonnosti. Odlišnost analýzy výkonu oproti ostatním metodám spočívá v tom, že je zaměřena spíše na aktuální sportovní výkonnost během utkání, než na aktivity zkoumané v laboratorních podmínkách nebo na data shromažďovaná z dotazníků a interview (Knudson, Morrison, 2002).

Hlavním úkolem analýzy sportovní výkonnosti je prohloubení znalostí o konkrétním týmu či hráči, které vedou k praktickému uplatnění v tréninkovém procesu, a tím i ke zvýšení sportovní výkonnosti. Trenéři a učitelé TV pozorují a analyzují výkony svých svěřenců již od prvopočátků sportu. Nicméně toto subjektivní hodnocení má celou řadu nevýhod. Například O'donoghue uvádí, že mezinárodní vrcholoví trenéři ve fotbale si po utkání vzpomenu pouze na 45 % klíčových situací. Z toho vyplývá, že pořízení videozáznamu z utkání je pro objektivní vyhodnocení výkonu nezbytností. Autor také dodává, že důkladná analýza sportovního výkonu pomáhá eliminovat nedostatky subjektivního pozorování a poskytuje objektivní informace o výkonu jak celého týmu, tak i jednotlivých hráčů (Knudson, Morrison, 2002; O'donoghue, 2010).

Data získaná ze zápasových analýz slouží jednak k přípravě na soupeře, jednak také ke zvýšení efektivnosti tréninkového procesu. Je proto důležité zmínit, že pokud chtějí trenéři provádět analýzy, měli by mít předem promyšlené, jak analýza zapadá do tréninkového a soutěžního cyklu. Také z pohledu celoročního plánu by neměly zůstat opomíjené. Trenér by spolu s realizačním týmem měl provádět analýzy po-soutěžní (po

ukončení celého soutěžního ročníku), dále pak před-soutěžní a analýzy v průběhu celé soutěže (Carling, Williams a Reilly, 2005).

Jako další výhodu zápasových analýz můžeme považovat to, že poskytují objektivní data o hráčích, které klub může angažovat. Trenéři a manažeři často „podepisují hráče“ pouze na základě vlastního, subjektivního hodnocení. Data o konkrétním hráči, získaná zápasovými analýzami jako jsou například úspěšnost přihrávek, počet střel potřebných na jeden gól a další, pomáhají trenérům vytvořit si o hráči ucelenou a objektivní představu, na jejímž základě se trenér rozhoduje, zda hráče v týmu chce (Carling, Williams a Reilly, 2005).

Problematikou analýzy fotbalového utkání se také zabývá Winkler v článku *Konzeption und Technologie für professionelle FussballSpielanalysen. Teil 1.* kde uvádí, že systematická analýza utkání by měla obsahovat:

- jednoznačné pojmenování pozorovaných a vyhodnocovacích cílů; například zjištění herního systému družstva
- stanovení přiměřených pozorovacích a vyhodnocovacích metod
- znázornění/dokumentace výsledků: tabulkový/grafický způsob vyjádření
- interpretace/vyhodnocení výsledků vztažené k posouzení výkonnosti hráčů (Winkler, 1999).

Jiné dělení analýz dle Carlinga, Williamse a Reillyho:

- Před-zápasová analýza

Informace o nadcházejícím soupeři mohou být získány ze zápasových statistik a také z videozáznamu. Pozorovatelé shromažďují zápasové statistiky proto, aby objevili soupeřovy přednosti a nedostatky. Zjišťují například, z jakého místa soupeř nejčastěji provádí finální přihrávky, jakým způsobem zahrává rohové kopy, jak je brání apod. Trenéři, kteří jsou dobře informovaní o soupeřově taktice, jsou spíše schopní eliminovat jeho přednosti a využít slabiny, které má. Tato oblast, tedy analýza soupeře,

je překvapivě přehlížena. Trenéři totiž více preferují analýzu hry vlastního týmu (Carling, Williams a Reilly, 2005).

- Analýza v průběhu utkání

Jednoduché zápasové statistiky získané během utkání pomáhají trenérovi při udávání taktických pokynů. Pozorovatel například zaznamenává počet nepřesných přihrávek, počet promeškaných příležitostí k centru do pokutového území nebo kolikrát byl soupeř neobsazen při rohovém kopu. Data mohou být zaznamenávána do jednoduchých archů. Členové trenérského týmu nebo i hráči na tribuně pak mohou pomoci s jejich vyplňováním. Výhodou analýzy v průběhu utkání je, že trenéři mají v ruce objektivní data, na základě kterých pak koučují tým, dělají taktické změny, střídají (Carling, Williams a Reilly, 2005).

- Po-zápasová analýza

Největší část analytické práce nastává hned po utkání nebo pár dnů po něm. Detailní prostudování výkonu zahrnuje jak kvantitativní data, tak kvalitativní videozáznam. Objektivní analýza může být zaměřena na výkon celého týmu i jednotlivých hráčů. Informace, které byly analýzou zjištěny, jsou dále využity k určení krátkodobých i střednědobých priorit a cílů. Poznatky získané z po-zápasových analýz by měly být následně uplatněny v tréninkovém procesu (Carling, Williams a Reilly, 2005).

Dle Borbély, Gancznera, Paldana a Singera v současnosti dělíme analýzy zápasů na tři základní úrovně:

- empirická analýza volným okem
- statistická analýza prostřednictvím záznamu

- softwarová analýza prostřednictvím speciálního počítačového programu (Borbéla, Ganczner, Paldan, Singer; 2006).

4.1.5 Zpracování a analýza dat

Jako první úkol při tvorbě této diplomové práce jsem si stanovil studium odborné literatury domácí i zahraniční zabývající se danou problematikou. Při pročítání knih našich předních odborníků jsem však bohužel nenarazil na jedinou, zabývající se pouze brankářským řemeslem. V literatuře zahraniční jsem již našel několik knih věnovaných výhradně brankářům a také jsem z nich čerpal. Autoři se ve svých názorech většinou shodovali, odlišná tvrzení se vyskytovala jen zřídka. K hlubšímu porozumění brankářské problematiky taktéž posloužilo velké množství závěrečných vysokoškolských prací. Z těchto bakalářských a diplomových prací jsem si utvořil představu o struktuře mého výzkumu. Také se mi podařilo získat z nich velké množství dat, která jsem na závěr srovnával s výsledky této diplomové práce. Při studiu odborné literatury nemohly zůstat opomenuty ani odborné články českých a zahraničních autorů. Zde jsem se setkal se zajímavými analýzami a radami pro tréninkovou praxi. K získání určitého náhledu pro metodologickou část mé diplomové práce jsem hojně čerpal z anglicky píšících autorů. Následovalo stanovení cíle práce, úkolů a hypotéz. Dalším, nezbytným krokem bylo pořízení videozáznamů ze všech zápasů ME U21 2015. Za vydatného přispění vedoucího práce jsem bez problémů pořídil záznam všech 15 utkání mistrovství. Díky pořízeným videozáznamům jsem si mohl jakoukoliv herní situaci zastavit, zpomalit nebo přehrát znovu.

Reliabilita kategoriálních systémů pro pozorování herního výkonu nejméně okolo 80%, a proto je vhodnou pozorovací metodou pro hodnocení herního výkonu jedinců v utkání (Süsse, Buchtel, 2009).

Před zhlédnutím záznamů jsem si tedy vytvořil kategoriální systém (viz kapitola 4.1.6.) pro hodnocení herních činností brankáře. Ten mi umožnil pozorované proměnné hodnotit jak po kvantitativní stránce (četnosti jednotlivých činností), tak po té kvalitativní (úspěšné/neúspěšné provedení herní činnosti). Následovalo zhlédnutí záznamu prvního utkání ME U21 2015, které posloužilo jako kontrola správnosti rozdělení herních činností brankáře v kategoriálním systému. Odhalené nedostatky byly

opraveny a nic nebránilo dalšímu pozorování. Sledování všech videozáznamů mi zabralo pět dní, kdy jsem každý den pozoroval činnost ve třech utkáních u obou brankářů. V této části musím podotknout, že pozorování z videozáznamu může poskytovat částečně zkreslený obraz a také ne zcela všechny činnosti byly na videozáznamu zachyceny z důvodu opakovaných záběrů. Proto je možné, že při pozorování a hodnocení došlo k drobným chybám.

Data získaná sledováním jednotlivých utkání byla následně zpracována a vyhodnocena. Nejvíce jsem se při vyhodnocování zaměřil na četnost činností, na odhalení těch činností, ve kterých mladí brankáři nejvíce chybovali a také na poměr mezi útočnými a obrannými herními činnostmi. Na základě jedné z hypotéz jsem brankáře rozdělil do dvou skupin (pravidelně/nepravidelně chytající v sezóně 2014/2015) a zjišťoval jsem, zda se rozehranost promítla na jejich výkonech na ME U21 2015.

V závěru diplomové práce byly porovnány získané výsledky s výsledky předchozích analýz činností brankářů na vrcholových turnajích.

4.1.6 Kvalitativní dělení sledovaných herních činností

V této diplomové práci jsem mnou sledované herní činnosti rozdělil na obranné a útočné a následně na jejich typy/poddruhy. V této podkapitole uvádím jejich popis správného a chybného provedení, na základě kterého byla vytvořena analýza.

4.1.7 Obranné herní činnosti

Chytání - situace, kdy brankář chytá míč rukama do koše nebo do prstů. Jeho cílem je míč ukořistit a udržet pevně ve své moci. V této práci bylo chytání rozděleno na chytání míčů přízemních – do úrovně kolen, polovysokých – do úrovně hlavy a vysokých – nad úroveň hlavy.

Za úspěšné provedení této činnosti je považováno, když se brankáři podaří míč bezpečně chytit nebo když se ho zmocní po „dochytávání“ (míč je pevně chycen až po sklepnutí o zem či vpadnutí).

Za neúspěšné provedení této činnosti je považováno, když brankáři míč vypadne a nepodaří se mu jej „dochytit“ nebo když se po neúspěšném chycení míč dostane k protihráči.

Vyrážení – odražení míče rukou, nohou nebo jinou částí těla. V této práci bylo vyrážení rozděleno na vyrážení míčů rukou, nohou nebo jinou částí těla.

Za úspěšné provedení této činnosti je považováno, když se brankáři podaří míč vyrazit tak, že nevznikne další ohrožení brány. Dále je za úspěšný zákrok považováno vyrazení míče do zámezí.

Za neúspěšné provedení této činnosti je považováno, když brankář vyrazí míč takovým způsobem, že vzniká další ohrožení brány.

Vybíhání na centrované míče – je situace, kdy brankář vybíhá na centrovaný míč směřující do pokutového území. Tato činnost je spojena s jinými činnostmi (chytáním nebo vyrážení). V této práci bylo vybíhání na centrované míče rozděleno na vybíhání na míče nízké – do úrovně kolen, polovysoké – do úrovně hlavy a vysoké – nad úroveň hlavy.

Za úspěšné provedení této činnosti je považováno, když se k míči dostane brankář dřív, než protihráč nebo když centrovaný míč nepodběhne. Aby byla tato činnost označena jako úspěšná, tak zároveň brankář musí míč chytit nebo vyrazit podle požadavků úspěšného chytání a vyrážení (viz výše).

Neúspěšné provedení je takové, pokud brankář centrovaný míč nedoběhne, podběhne, vyrazí míč do míst, kde vzniká další ohrožení brány nebo míč neudrží.

Odebírání míče – tato činnost je spojena s vybíháním. Rozumíme jí vybíhání proti míči letícího za obrannou linii vlastního týmu. Může být provedeno rukou, nohou, hlavou nebo jinou částí těla.

Úspěšné provedení je takové, kdy se brankář dostane k míči dříve, než protihráč a udrží jej v držení pro svůj tým, v některých případech i to, kdy brankář odvrací nebezpečí destruktivním odkopem.

Za neúspěšné provedení je považováno, když se brankář rozhodne vyběhnout, ale protihráč se dostane k míči dřív, když brankář zbytečně nekonstruktivně odehraje míč do zámezí; zasáhne prvního hráče soupeře; zasáhne vlastního nejbližšího hráče nekonstruktivně rozehraným míčem; zasáhne míč, ale obdrží branku.

4.1.8 Útočné herní činnosti

Vyhazování – je činnost, kdy brankář přihrává míč spoluhráčům rukou. V této práci je vyhazování rozděleno na nízké – do úrovně pasu a vysoké – nad úroveň pasu.

Úspěšné provedení je, když se po vyhození míč dostane k neobsazenému spoluhráči.

Neúspěšné je zase takové, kdy vyhozený míč se dostane k obsazenému spoluhráči, přímo k protihráči nebo do zámezí.

Vykopávání – je situace, kdy brankář rozehrává míč z klidu ze země při přímém volném kopu, nepřímém volném kopu nebo kopu od brány. Také zde byly započítány vykopávání z ruky a vykopávání z ruky „halfvolejem“.

Za úspěšné provedení je v této práci považováno, pokud se míč po vykopnutí dostane do držení útočícího týmu a pokud (v případě vysokých přihrávek) míč směřuje do prostoru, ve kterém se nachází spoluhráč.

Za neúspěšné provedení vykopávání je považováno, pokud se míč po vykopnutí brankářem dostane mimo vymezené hrací území nebo pokud získá kontrolu nad míčem soupeřovo družstvo vyjma výše zmíněného případu vysokých přihrávek.

Přihrávání po zpracování – jsou přihrávky brankáře poté, co obdrží přihrávku od svého spoluhráče, zpracuje míč a snaží se přihrát opět na svého spoluhráče. V této práci

bylo přihrávání po zpracování rozděleno na přihrávku přízemní – do úrovně hlavy a přihrávku vysokou – nad úroveň hlavy.

Za úspěšnou přihrávku po „malé domů“ je v této práci považováno, pokud se míč po posledním kontaktu s brankářem dostane do držení útočícího týmu a pokud v případě vysokých přihrávek směřuje do prostoru, ve kterém se nachází spoluhráč.

Za neúspěšné provedení přihrávky je považováno, pokud se míč po posledním kontaktu s brankářem dostane mimo vymezené hrací území nebo pokud získá kontrolu nad míčem soupeřovo družstvo vyjma výše zmíněného případu vysokých přihrávek.

Přihrávání prvním dotykem – jsou přihrávky brankáře poté, co obdrží přihrávku od svého spoluhráče a bez zpracování se opět snaží přihrát na svého spoluhráče. V této práci bylo přihrávání prvním dotykem rozděleno na přihrávku přízemní – do úrovně hlavy a přihrávku vysokou – nad úroveň hlavy.

Za úspěšnou přihrávku prvním dotykem po „malé domů“ je v této práci považováno, pokud se míč po posledním kontaktu s brankářem dostane do držení útočícího týmu a pokud (v případě vysokých přihrávek) míč směřuje do prostoru, ve kterém se nachází spoluhráč.

Za neúspěšné provedení přihrávky prvním dotykem je považováno, pokud se míč po posledním kontaktu s brankářem dostane mimo vymezené hrací území nebo pokud získá kontrolu nad míčem soupeřovo družstvo vyjma výše zmíněného případu vysokých přihrávek.

Zpracování – je herní činnost, jejímž hlavním cílem je dostat pod kontrolu pohybující se míč.

Úspěšné provedení je takové, kdy po zpracování míč zůstává v dosahu brankáře, aniž by hrozilo nebezpečí ztráty.

Jako neúspěšné je zpracování označeno tehdy, když míč po zpracování odskakuje tak, že vzniká hrozba ztráty.

Vedení – je v této diplomové práci vnímáno jako přemístování se brankáře s míčem u nohy aspoň na vzdálenost 10 m.

Úspěšné vedení je takové, kdy brankář neztrácí míč ve prospěch protihráče.

Neúspěšné vedení je takové, kdy brankář ztrácí míč ve prospěch protihráče nebo kdy se vlivem špatného vedení dostává do herní situace, že musí míč odkopávat pod tlakem soupeře.

Tabulka 2 – Tabulka kategoriální systém

Utkání:									
Skupina:		1. poločas				2. poločas			
Kolo:		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum:									
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké								
	Polovysoké								
	Vysoké								
Vyrážení	Rukou								
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrovany míč	Nízký								
	Polovysoký								
	Vysoký								
Odebírání míče	Nohou								
	Hlavou								
	Rukou								
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké								
	Vysoké								
Vykopávání	Ze země - nízké								
	Ze země - vysoké								
	Z ruky								
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní								
	Vysoké								
Přihrávání l. dotykem	Přízemní								
	Vysoké								
Zpracování									
Vedení									

5 VÝSLEDKY PRÁCE

5.1 Obecné výsledky

Tato kapitola popisuje výsledky získané ze shromážděných dat. Veškerá data jsem načerpal z pozorování zápasů ME U21 2015 v České republice.

Při pozorování jsem se zaměřil na obranné herní činnosti: chytání, vyrážení, vybíhání na centrované míče a odebírání míče a také na útočné herní činnosti: vyhazování, vykopávání, přihrávání po zpracování, přihrávání prvním dotykem, zpracování a vedení míče.

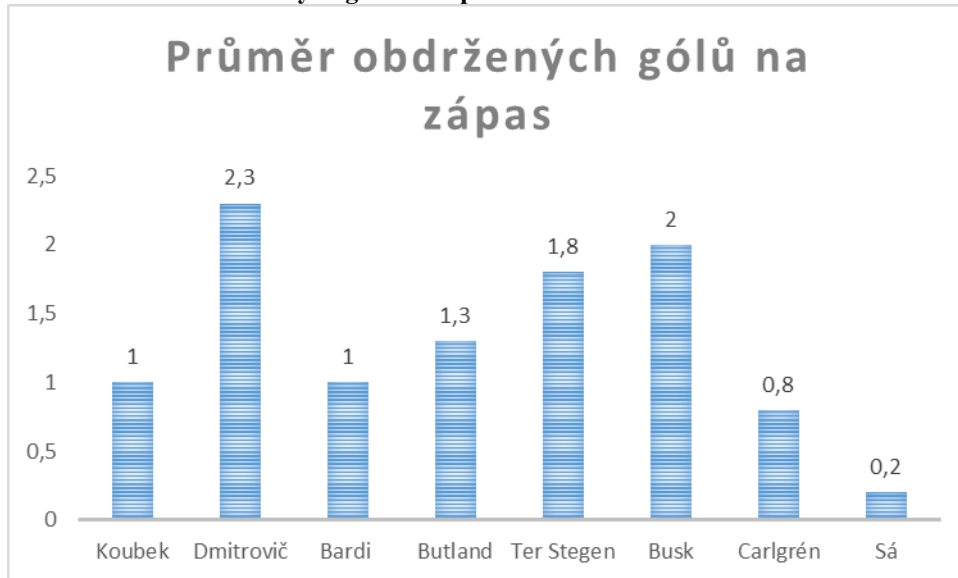
Při sledování zápasu jsem vždy vyhodnocoval zároveň činnosti obou brankářů. V zápasech ME U21 nastoupilo pouze 8 brankářů.

Žádný brankář nebyl střídán během zápasu ani mezi zápasy a ani jeden z nich neobdržel červenou kartu. Pro analýzu výše zmíněných činností jsem využil videozáznamů, které však mohou poskytovat zkreslenou představu. Je tedy možné, že při pozorování došlo k nepatrným chybám a výsledky mohou být mírně nepřesné. Nicméně pozorování bylo provedeno pečlivě, a proto jsou výsledky mé práce co možná nejpřesnější.

Ve všech zápasech ME U21 padlo celkem 37 gólů s průměrem 2,5 gólu na utkání. Nejlepšího průměru dosáhl brankář Portugalská José Sá, který v pěti utkáních turnaje inkasoval pouze jednu branku v zápase se Švédskem a jeho průměr na zápas činil 0,2 gólu. Naopak nejhoršího průměru dosáhl brankář Dmitrovič ze Srbska, který za tři utkání 7x inkasoval a to s průměrem 2,33 branky na utkání.

Průměrná výška chytajících brankářů byla 191,4 cm. Nejvyšším chytajícím brankářem ME U21 2015 byl Čech Tomáš Koubek s tělesnou výškou 198 cm. Koubek působil při centrovaných míčích jistě a všechna svá vyběhnutí vyřešil úspěšně. Navzdory jeho tělesné výšce však na centrované míče moc často nevybíhal (5x za 3 zápasy). Brankářem s nejmenší tělesnou výškou se stali společně Ital Francesco Bardi a Němec Marc André Ter Stegen měřící 187 cm. Hlavně Ter Stegen však ukázal, že výška není zcela rozhodující a patřil v činnosti vybíhání na centrovaný míč k těm nejméně aktivním a zároveň nejméně úspěšným.

Graf 1 – Průměr obdržných gólů na zápas.

Zdroj: vlastní zpracování

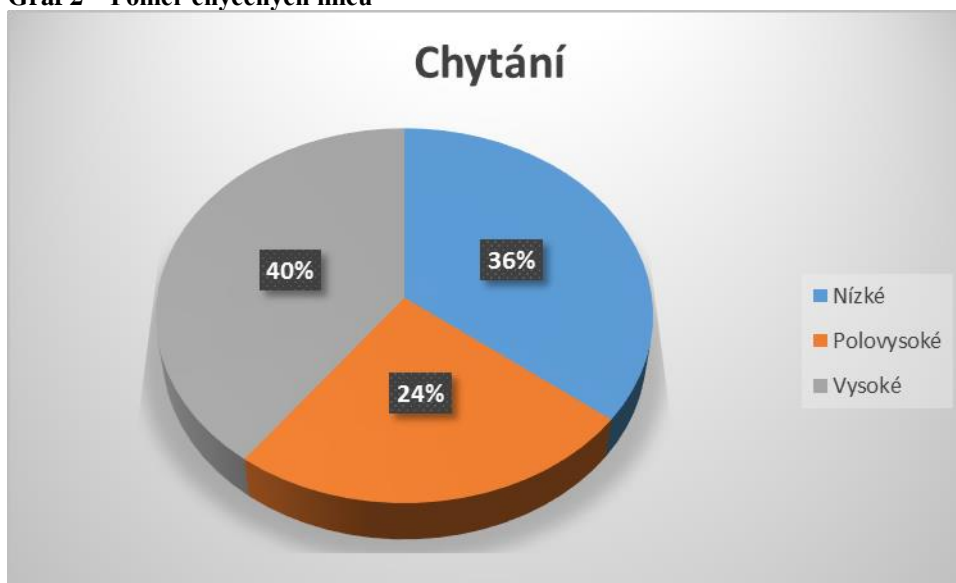
5.1.1 Výsledky jednotlivých činností

5.1.2 Obranné herní činnosti

Chytání

Na ME U21 byla tato herní činnost zaznamenána celkem 118x s 97,5% úspěšností. Většina brankářů v této činnosti vůbec nechybovala a dosáhla 100% úspěšnosti. Nejhorší si na tomto místě vedl Srb Dmitrovič s úspěšností 90 %. Nutno však podotknout, že nejhorší v této statistice byl kvůli pouze jedné chybě. V této práci bylo u chytání sledováno, zda se jedná o míč nízký – do úrovně kolen, polovysoký – do úrovně hlavy nebo vysoký – nad úroveň hlavy. Nejčastěji byly na ME U21 chytány míče vysoké, a to celkem 47x. Pro zajímavost doplňuji, že při nich žádný z brankářů ani jednou nechyboval. Nejméně bylo chytaných míčů nízkých a také se v nich nejvíce chybovalo (95,2% úspěšnost).

Graf 2 – Poměr chycených míčů

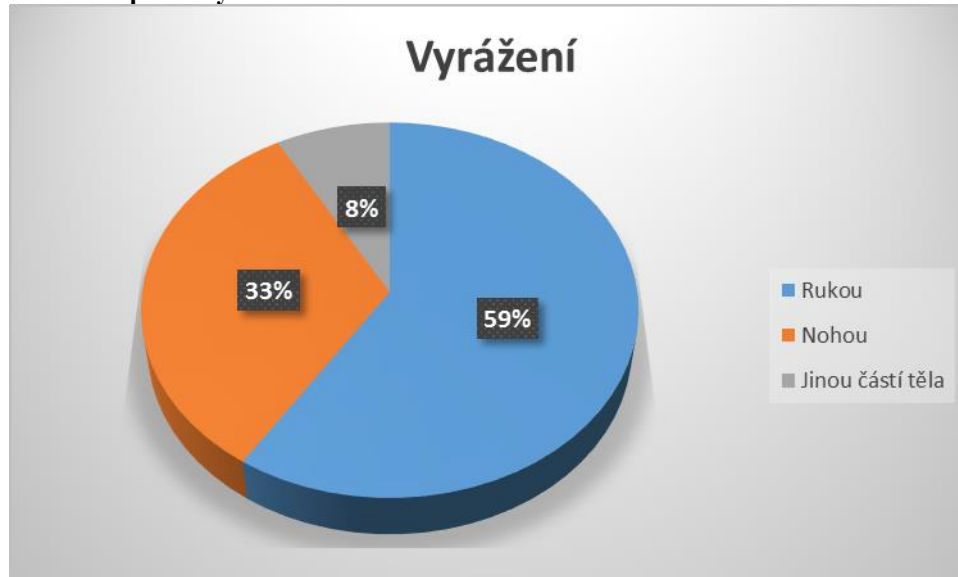

Zdroj: vlastní zpracování

Vyrážení

Je další pozorovaná obranná herní činnost, která byla oproti předchozí méně častá a stala se celkově co do četnosti nejméně vyskytující se obranou herní činností brankáře. Vyrážení se v 15 utkáních objevilo pouze v 50 situacích a podstatně více se v něm chybovalo. Deset neúspěšných zákroků znamená pouze 80% úspěšnost vyrážení. V této sledované činnosti si vedl velmi dobře Dán Jakob Busk, který byl bezchybný a úspěšně provedl všech 8 zákroků. Nejčastěji se do vyrážení pouštěl José Sá z Portugalska, který 10x vyrážel úspěšně a 1x neúspěšně. Na ME U21 se naopak příliš nevedlo vyrážet míče Angličanovi Butlandovi, který uspěl pouze v 50 % vyrážení. Pro podrobnější klasifikaci bylo vyrážení děleno na vyrážení rukou, nohou a jinou částí těla. Není překvapením, že nejčastější částí těla vyrážející míč se stala ruka. Celkem 29 zákroků bylo provedeno tímto způsobem a byla u nich zjištěna nejvyšší úspěšnost a to 89,7%. Naopak nejméně časté bylo vyrážení jinou částí těla, které bylo zároveň nejméně úspěšné (50 %).

Graf 3 – Způsob vyrážení míčů

Zdroj: vlastní zpracování

Vybíhání na centrovaný míč

Tato činnost se podobně jako vyrážení neobjevovala na turnaji příliš často. V průměru 1,9x jedním brankářem za jedno utkání. Dohromady se vybíhání na centrovaný míč vyskytlo 57x s úspěšností 89,5 %. Na vybíhání na centrovaný míč vždy navazuje jedna z výše zmíněných činností, tedy chytání nebo vyrážení. Toto ME U21 jasně ukázalo, že i brankáři nižších postav mohou být úspěšnými ve vybíhání na „centry“. Němec Ter Stegen a Švéd Carlgren byly nejaktivnějšími a zároveň nejúspěšnějšími při centrovaných míčích. Společně tyto dva vyběhli 24x aniž by se dopustili jediné chyby. Zajímavostí je, že jde o nejmenší chytající brankáře na turnaji. Naopak nejvyšší brankáři turnaje (Koubek a Butland) nebyli v této činnosti příliš aktivní a svým týmům tak moc nepomohli. Ve vybíhání na centrované míče působil nejméně jistě Ital Bardi a jeho úspěšnost byla 80%. Při sledování vybíhání na centrovaný míč jsem rozlišoval, zda se vybíhalo na míč nízký (míč chytaný do výše kolen), polovysoký (míč chytaný do výše hlavy) či vysoký (míč chytaný nad úroveň hlavy). Nejčastěji takto brankáři zasahovali proti centrovaným míčům vysokým, a to 41x s úspěšností 92,7 %. Největší problémy jim naopak působili centrované míče nízké a odražené od země, kdy se úspěšnost zásahu pohybovala pouze kolem 78 %.

Graf 4 – Poměr vybíhání na centrovaný míč

Zdroj: vlastní zpracování

Odebírání míče

Poslední pozorovanou obrannou herní činností této diplomové práce bylo odebírání míče brankářem. S celkovým počtem 141 provedení se odebírání míče stalo celkově nejpočetnější obrannou herní činností celého mistrovství mezi brankáři. Samotnému odebírání vždy předcházelo vybíhání proti míči a snaha dostat se k němu dříve než protihráč. Na ME U21 2015 se v této herní situaci chybovalo minimálně a brankáři v součtu dosáhli úspěšnosti 95 %. Nejaktivnějším se v odebírání míče stal Patrik Carlgren ze Švédska, který takto svému mužstvu pomohl ve 39 případech. Srb Marko Dmitrovič byl v této obranné herní činnosti nejúspěšnější a ani jednou nechyboval během 15 zákroků. Naopak nejméně se v odebírání míče dařilo Italovi Bardimu, který s úspěšností 86,7 % zůstal daleko za celkovým průměrem všech brankářů. Dělena tato činnost byla na odebírání míče nohou, rukou a hlavou. Nejčastěji pozorovaní hráči odebírali míče rukou a to celkem 113x. Chybovali pouze ve třech situacích, proto byla úspěšnost odebírání tímto způsobem 97,3 %. Odebírání míče nohou již bylo méně frekventované a objevilo se 28x a chybovalo se v něm ve čtyřech případech, tedy úspěšnost byla 85,7 %. Situace kdy brankář vybíhá mimo pokutové území a odehrává míč hlavou se na celém ME U21 neobjevila.

Graf 5 – Způsob odebírání míče

Zdroj: vlastní zpracování

5.1.3 Útočné herní činnosti

Vyhazování

První sledovanou útočnou herní činností brankáře bylo vyhazování, které bylo provedeno v průměru 9,6x za utkání oběma brankáři dohromady. Brankáři byli v této činnosti velmi úspěšní a dosáhli společně na úspěšnost 98,6 %, ve vyhazování se chybovalo pouze 2x a oba neúspěšné pokusy si připsal Čech Tomáš Koubek. Nejvíce pokusů si připsal již výše zmiňovaný Ter Stegen, který za 4 zápasy provedl 25 úspěšných výhozů. Kromě Koubka byli všichni ostatní v této činnosti 100%. Vyhazování bylo rozděleno na vyhazování nízké (míč letící do úrovně hlavy) a vysoké (míč letící nad úrovní hlavy). Výrazně převyšovaly nízké výhozy, kterých bylo v součtu 127 a ani jednou se v nich nechybovalo. Vysokých výhozů mladí brankáři na turnaji moc nevyužívali, celkem jich bylo provedeno pouze 17, což odpovídá 0,6 vyhození jedním brankářem za utkání.

Graf 6 – Výška vyhozených míčů

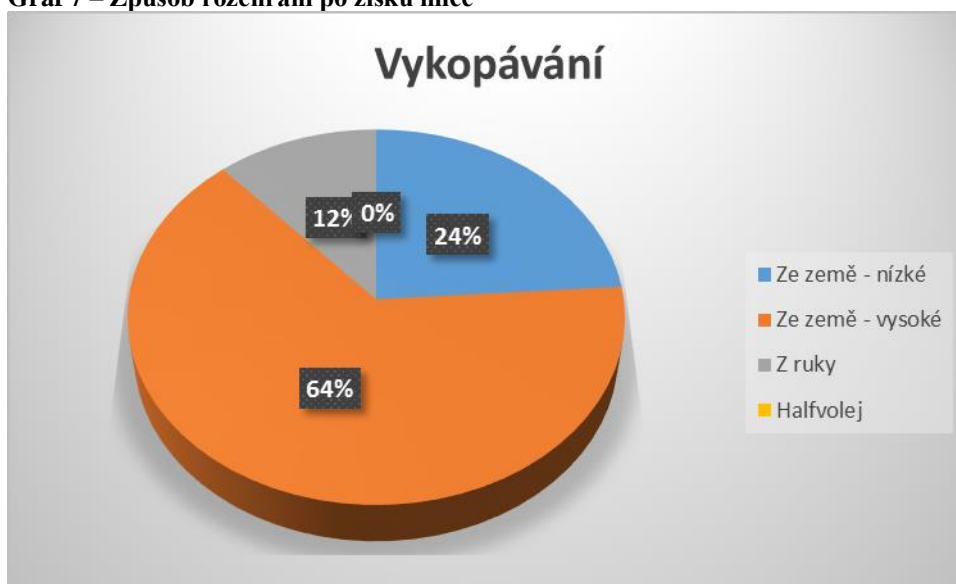
Zdroj: vlastní zpracování

Vykopávání

Do činnosti vykopávání byly zařazeny situace, kdy brankář rozehrává míč z klidu ze země při přímém volném kopu, nepřímém volném kopu nebo kopu od brány. Také zde byly započítány vykopávání z ruky a vykopávání z ruky „halfvolejem“. Není proto

překvapením, že se jednalo o nejčastěji vyskytující se činnost brankářů vůbec. V 15 utkáních ME U21 jsem zaznamenal 372x tuto činnost, ve které se 43x chybovalo a úspěšnost tedy byla 88,4 %. Výrazně neaktivnějším ve vykopávání byl pozdější vítěz Carlgren ze Švédska, který v 5 zápasech turnaje provedl 100x tuto útočnou herní činnost, v průměru na jedno utkání vykopával 20x. V procentuální úspěšnosti ale nejúspěšnějším nebyl, protože 12x chyboval. Nejlépe si tak ve vykopávání vedl Portugalec Sá, který se ve 49 pokusech ani jednou nemýlil a dosáhl tak 100% úspěšnosti. Tato útočná herní činnost tak dělala největší problémy Koubkovi, který z 34 pokusů 7 chyboval s celkovou úspěšností 79,4 %. Vykopávání bylo rozděleno na vykopávání ze země – nízké (míč letící do úrovně hlavy), ze země – vysoké (míč letící nad úrovní hlavy), a dále vykopávání z ruky (z voleje) a „halfvolejem“ (po odraze míče od země). Při nízké rozehrávce dosáhli brankáři 100% úspěšnosti. Nejedná se však o velké překvapení, protože tento způsob se provádí nejčastěji na krátkou vzdálenost. Vykopávání ze země – vysoké bylo suverénně nejčastější. Nutno zdůraznit, že vzhledem k velké vzdálenosti takto vykopávaných míčů, již byla přesnost menší (87,5 %). Zcela nejhůř dopadlo vykopávání z ruky, kde úspěšnost 69,8 % značí, že v tomto způsobu měli brankáři značné rezervy. Nejpatrnější to bylo opět u Koubka, u kterého jsem pouze jedno provedení ze čtyř označil za úspěšné. Vykopávání „halfvolejem“ po odraze od země nebylo provedeno ani jednou za celé ME U21.

Graf 7 – Způsob rozehrání po zisku míče

Zdroj: vlastní zpracování

Přihrávání po zpracování

Situace, kdy brankář přihrává po „malé domů“ byly rozděleny na přihrávání po zpracování a přihrávání prvním dotykem, protože dle mého názoru se co do přesnosti jedná o 2 významně rozlišné činnosti. Jak ukázalo mistrovství, brankáři raději volili jistější variantu, tedy přihrávání po zpracování míče a to 350x. Chybovali zde 37x, tedy úspěšnost byla 89,4 %. Zde si své statistiky vylepšil Koubek, protože ze 43 případů ani jednou nezaváhal. Výrazně nejčastěji přihrávajícím po zpracování byl Ter Stegen, který provedl tuto činnost 119x. Přihrávání po zpracování bylo rozděleno na přihrávku přízemní (míč letící do úrovně hlavy) a vysokou (míč letící nad úrovní hlavy). I zde byly pochopitelně přesnější přízemní přihrávky, protože se jedná většinou o ty na krátkou vzdálenost. Jejich úspěšnost byla 98,9 %. Přízemní přihrávky po zpracování míče se objevovali o něco častěji, celkem 190x. Vysoké byly tedy méně využívané (160x) a také méně přesné, protože úspěšnost činila pouze 78 %.

Graf 8 – Výška přihrávek po zpracování po „malé domů“

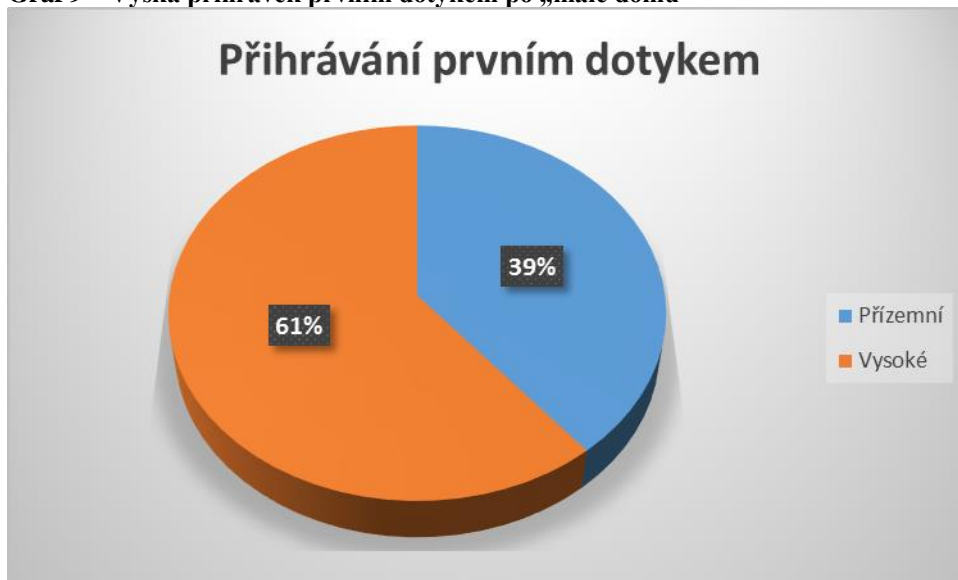

Zdroj: vlastní zpracování

Přihrávání prvním dotykem

Tato útočná herní činnost byla oproti předešlé téměř o polovinu méně využívána. 45 neúspěšných pokusů ze 174 nám jasně ukazuje, že i přesnost byla výrazně nižší a to konkrétně jen 74,1 %. Třicet osm, tedy nejvíc pokusů, provedl již několikrát zmiňovaný Patrik Carlgren. Největší problémy činilo přihrávání prvním dotykem portugalskému brankáři, který měl úspěšnost pouze 63,6 %. Stejně jako předešlá útočná herní činnost, tak i přihrávání prvním dotykem bylo rozděleno na přihrávku přízemní (míč letící do úrovně hlavy) a vysokou (míč letící nad úrovní hlavy). Byl však zjištěn výrazný rozdíl v tom, že u přihrávání prvním dotykem volili brankáři častěji přihrávku vysokou (106x), než přihrávku nízkou (68x).

Graf 9 – Výška přihrávek prvním dotykem po „malé domů“

Zdroj: vlastní zpracování

Zpracování míče

Další útočnou herní činností bylo zpracování míče, které bylo ve všech 15 utkáních k vidění 308x, v průměru na jedno utkání 20,5x. Jedná se o činnost, ve které se příliš nechybovalo, protože jej brankáři volili jen ve chvíli, kdy měli dostatek času a nebyli pod tlakem soupeřova hráče. Téměř všichni brankáři byli při zpracování míče stoprocentně úspěšní, pouze dva chybovali, Ter Stegen dokonce třikrát.

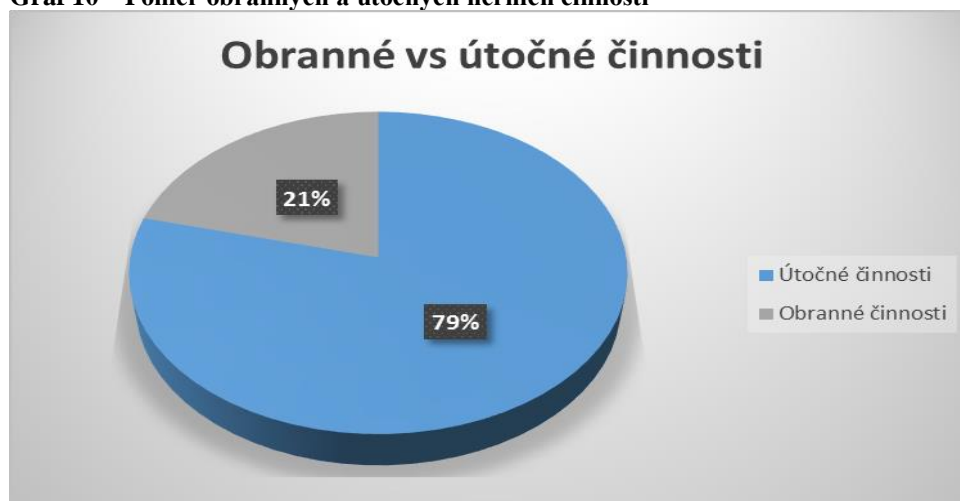
Vedení míče

Nejméně vyskytující se útočnou herní činností brankáře na ME U21 2015 bylo vedení míče. Brankáři jej příliš nevyužívali a v průměru se objevilo 2,2x za utkání. Někteří za celý turnaj vedení míče ani jednou nepředvedli, naopak 12x bylo zaznamenáno u Ter Stegena. Jedná se o činnost, při které byli brankáři bezchybní, protože žádný z nich nebyl o míč obrán soupeřem.

Poměr mezi obrannými a útočnými herními činnostmi brankáře

Během 15 sledovaných utkání ME U21 v součtu zasáhli brankáři ve sledovaných činnostech 1747x. Zdařilých činností bylo zaznamenáno 1590, nezdařilých 157. Výrazně převládali činnosti útočné nad obrannými. Poměr byl 1381 : 366 nebo procentuální vyjádření 79 : 21. Kvalita byla u obou velmi podobná, protože zaznamenané obranné herní činnosti byly řešeny s 93 % a útočné s 90 % úspěšností. Nejvíce zásahů si připsal Ter Stegen z Německa, který si za 4 utkání připsal 398 zásahů do hry. Přiblížit se mu dokázal pouze Carlgrén s 330 zásahy, který však odchytil o jedno utkání víc. Zbývajících 6 brankářů si připsalo mezi 126 – 237 zákroky. Obranné činnosti nejjistěji řešili Koubek s Ter Stegenem, kteří shodně chybovali pouze v jedné situaci ze 47 a úspěšnost byla 97,9 %. Nejpřesnějším v útočných herních činnostech byl Portugalec Sá s 96 % úspěšností. Naopak nejméně se dařilo jak v obranných tak v útočných činnostech Bardimu z Itálie, jehož úspěšnost byla 83,9 % v obranných a 86,3 % v útočných herních činnostech.

Graf 10 – Poměr obranných a útočných herních činností

Zdroj: vlastní zpracování

V sezóně 2014/2015 pravidelně vs. nepravidelně chytající brankáři

Brankáři, kteří v sezóně 2014/2015 chytali pravidelně v A mužstvu, byli pouze 3. Šlo o Čecha Koubka, Němce Ter Stegena a Carlgrena ze Švédska. Tito tři byli srovnáni se zbývající pěticí nepravidelně chytajících brankářů a výsledky dopadly následovně. V obranných herních činnostech dosáhli pravidelně chytající 100 % úspěšnosti s výjimkou odebrání míče, kde ve čtyřech případech chybovali a úspěšnost zde byla 94,8 %. Celková úspěšnost všech obranných herních činností tak činila 97,7 %. Herní činnosti útočné již tak úspěšné nebyly, 100 % přesné bylo pouze vedení míče. V útočné fázi dělalo pravidelně chytajícím brankářům největší obtíž přihrávání prvním dotykem, kde byla pouze 77 % úspěšnost. V porovnání s obranou fází docházelo v té útočné k více nepřesnostem a úspěšnost všech útočných herních činností dohromady byla 91,5 %.

Butland, Bardí, Busk, Dmitrovič a Sá tvořili pěticí brankářů nepravidelně chytajících v sezóně 2014/2015, která se představila na turnaji v České Republice. Výsledky obranných činností nebyly tak přesvědčivé, jako u prvně zmíněné skupiny. Bezchybná nebyla žádná činnost. Nejlépe si nepravidelně chytající vedli v obranné herní činnosti při chytání míče, kde se úspěšnost vyšplhala na 96,6 %. Naopak nejvíce nepřesností došlo při vyrážení míče, kde 5 chyb znamenalo úspěšnost pouze 84,4 %. V útočných herních činnostech již měla tato skupina brankářů lepší úspěšnost o 0,2 %, tedy 91,7 %. Bezchybná byla stejně jako první skupina při vedení míče a navíc při vyhazování míče. Shodně jako u skupiny pravidelně chytajících bylo největší slabinou přihrávání prvním dotykem. Úspěšnost 75,3 % je téměř shodná se skupinou první.

6 DISKUZE

V této kapitole diplomové práce jsou porovnány výsledky, které jsem získal analýzou hry mládežnických brankářů na ME U21 2015, s analýzami uvedenými v teoretické části této práce. Také zde bude uvedeno, zda hypotézy stanovené před samotným pozorováním byly potvrzeny nebo zamítnuty a z jakého důvodu.

Ivo Viktor provedl analýzu hry brankářů na MS 1998 ve Francii a zveřejnil ji v odborném časopise Fotbal a trénink, 3-4/98. Vedle mnoha získaných také uvedl, že výkonnost brankáře je ovlivněna objektivními faktory: výška, váha, věk a zkušenosti. Podle autora byla průměrná tělesná výška brankářů výrazně vyšší oproti výšce ostatních hráčů z pole a také se stejně jako u celé populace postupně zvyšuje. Viktor dále uvedl, že průměrná výška chytajících brankářů se na MS 1998 blížila 190cm. Jeho slova se v této diplomové práci potvrdila. Průměrná tělesná výška chytajících brankářů na ME U21 2015 byla 191,4 cm. Tento autor také ve svém článku uvádí, že brankáři na MS 1998 měli za zápas 15 – 55 přímých kontaktů s míčem. O 17 let později na ME jednadvacetiletých měl každý brankář v průměru 58 přímých kontaktů s míčem. Tento nárůst je zřejmě zapříčiněn změnou nároků, kdy v současnosti bývá brankář hojně využíván při snaze udržet míč.

Analýzu herních činností brankářů na následném MS 2002 v Japonsku a Jižní Koreji provedl Žďánský. Ve výsledcích své diplomové práce uvádí, že při přihrávkách po „malé domů“ jasně dominoval způsob přihrávka po zpracování nad přihrávkou prvním dotykem. Celkem v 81% případů následovalo po „malé domů“ zpracování míče a až pak přihrávka, ve zbylých 19% pak brankáři přihrávali přímo prvním dotykem. Na ME U21 2015 nebyl rozdíl mezi oběma způsoby již tak markantní. Z 524 případů, kdy brankáři přihrávali po „malé domů“ zvolili přibližně v 67 % (350x) přihrávku po zpracování a ve zbývajících 33 % (174x) přihrávku prvním dotykem. Žďánský publikoval ve výsledcích své závěrečné práce fakt, že při přihrávkách po zpracování převažovaly přihrávky na dlouhou vzdálenost (53,3%), poté následovaly přihrávky na střední vzdálenost (25,2%) a nejméně bylo přihrávek na krátkou vzdálenost (21,5%). Tento jev se na ME v České Republice nepotvrdil. Výsledky analýzy hry brankářů na tomto šampionátu ukazují, že četnost přihrávek na dlouhou vzdálenost (vysoké přihrávky) byla nižší než četnost přihrávek na krátkou vzdálenost (přízemní přihrávky). Z celkového počtu 350 přihrávek po zpracování jich bylo 160 vysokých a 190

přízemních. V procentech lze tento poměr vyjádřit jako 46%:54% ve prospěch přízemních přihrávek. Z těchto hodnot je patrné, že v současnosti se týmy, více než dříve, snaží zbytečně nenakopávat vysoké míče a chtějí soupeře přehrát kombinační hrou. Jako příklad může sloužit FC Barcelona, která je zřejmě nejlepším fotbalovým klubem současnosti. Stejně jako na MS 2002, tak i na ME U21 2015 bylo přihrávek prvním dotykem méně. Podle Žďánského na MS v Japonsku a Jižní Koreji při tomto způsobu přihrávání převažovaly přihrávky na krátkou vzdálenost (přízemní přihrávky) 45,8 %, poté následovaly přihrávky na střední vzdálenost 41,6 % a nejméně bylo přihrávek na dlouhou vzdálenost (vysoké přihrávky) 12,6 %. I při tomto způsobu přihrávání byly značné rozdíly mezi MS 2002 a ME jednadvacetiletých v České Republice. Na šampionátu v roce 2015 při činnosti přihrávání prvním dotykem, která se vyskytla 174x jasně převažovaly přihrávky vysoké, kterých bylo 61 % (106x). Přihrávek přízemních bylo tedy jen 39 % (68x). Jako zajímavost Žďánský uvádí, že na MS v Japonsku a Jižní Koreji byla úspěšnost všech sledovaných obranných činností 85%. Úspěšnost všech sledovaných útočných činností byla dokonce 98%. Skutečnost, že úspěšnost útočných činností je vyšší než úspěšnost činností obranných, se v tomto výzkumu nepotvrdila. Celková procentuální úspěšnost na ME U21 2015 při obranných herních činnostech byla 93 % a při útočných herních činnostech pouze 90,5 % (Žďánský, 2004).

Černý provedl analýzu hry brankáře na MS 2006 v Německu. Vedle mnohých jiných činností analyzoval i ty činnosti, které byly pozorovány v této diplomové práci. První touto činností je vybíhání na centrované míče. Během všech 64 pozorovaných zápasů MS zaznamenal Černý 302 vyběhnutí. V průměru tedy každý brankář vybíhal na centr 2,36x za utkání. Průměr v této činnosti se příliš nelišil od ME U21 2015, kde během 15 sledovaných zápasů vyběhli brankáři na centrovaný míč 57x, s průměrem 1,9 vyběhnutí na brankáře za utkání. Černý vyzpozoval, že přihrávání po „malé domů“ bylo druhou nejčastější činností, kterou brankáři na MS 2006 v Německu vykonávali. Tato činnost tvořila 14% všech herních situací, ve kterých zasahoval brankář. Během celého turnaje dostali brankáři celkem 833 přihrávek od spoluhráčů, což odpovídá 6,51 přihrávkám na brankáře za zápas. Autor uvádí, že brankáři častěji přihrávali po zpracování míče, než prvním dotykem. Na šampionátu 2015 byl průměr přihrávek po „malé domů“ výrazně vyšší a dostal se na hodnotu 17,5 na brankáře za zápas. Jak již bylo výše uvedeno, i na tomto šampionátu přihrávali brankáři častěji po zpracování

míče. Černý (2007) neopomněl zdůraznit také to, že dlouhé přihrávky měly mnohem nižší úspěšnost než přihrávky krátké. Toto tvrzení se prokázalo i na červnovém ME 2015, kde z celkového počtu 266 vysokých (dlouhých) přihrávek byla úspěšnost 71,7 %. Úspěšnost přízemních (krátkých) přihrávek byla 97,7 %. Černý také sledoval činnost brankářů při střelbě (chytání a vyražení) a uvádí, že se tyto činnosti v utkání vyskytují jen sporadicky (7% z celkového počtu zásahů), a proto je důležitá stoprocentní koncentrace na každou střelu. Na MS v Německu bylo dohromady zaznamenáno 421 zásahů při střelách (průměr 3,29x za utkání na jednoho brankáře). Z nich bylo 222 chycených a 199 vyražených. Na letošním turnaji se potvrdilo, že celkově počet činností při střelbě je nízký, pouze 9,6 % ze všech vykonaných. Stejně tak převládalo množství míčů chycených, kterých bylo 118 nad vyraženými 50 míči (Černý, 2007).

Analýzu herních činností brankáře na předposledním světovém šampionátu v Jihoafrické republice 2010 provedl Jindřich. Výsledky získal pozorováním 9 zápasů turnaje. V zápasech, které sledoval, padlo celkem 24 gólů, z čehož plyne průměr 2,66 gólu na zápas. V porovnání s ME 2015 si střelci vedli o hůř. Na turnaji v České republice padlo v 15 zápasech celkem 37 gólů a průměr byl tedy nižší, 2,5 gólu na utkání. Jindřich se taktéž zaměřil na vybíhání. Během 9 pozorovaných zápasů brankáři 34x vyběhli na centrovaný míč. Průměr pak vychází na 1,9x za utkání, což se naprosto shoduje s průměrem na jedno utkání na jednoho brankáře na ME 2015. Jednou z dalších sledovaných činností u tohoto autora bylo přihrávání po „malé domů“, ke kterému došlo celkem 176x. Při této útočné činnosti, stejně jako na MS 2002, MS 2006, ME 2012 a ME U21 2015, převládá způsob přihrávek po zpracování míče (115x) nad přihrávkami prvním dotykem (61x). Zdůrazňuje, že kvalita přihrávek je ovlivněna vzdáleností. V 9 pozorovaných zápasech šampionátu v Jihoafrické republice bylo z 83 krátkých přihrávek 82 úspěšných (98,8%). Úspěšnost 93 dlouhých přihrávek byla podstatně nižší (28%). Dle Jindřicha v 702 případech zasáhli brankáři přímo do hry, což znamená průměrně 39 herních činností brankáře za jedno utkání. Z celkového počtu zásahů bylo 162 obranných (23%) a 540 útočných (77%). Padesát osm přímých zásahů do hry ukazuje podstatně vyšší aktivitu letošním šampionátu. Potvrzena však byla převaha útočných herních činností (1381x) oproti obranným, kterých bylo 366 (Jindřich, 2011).

Caudr a Schorník provedli hodnocení brankářů ve všech 31 zápasech ME 2004 v Portugalsku. Stejně jako Viktor (1998), i tito autoři zdůraznili význam objektivních faktorů při výkonu brankáře. Mezi nimi se autoři zaměřili i na výšku brankářů, která se

pohybovala v rozmezí 180cm - 199cm. Průměrnou výšku však ve své práci neuvedli, a proto není možné tuto hodnotu porovnat s tímto výzkumem. Na turnaji v Portugalsku podle Caudra a Schorníka vyběhli brankáři na 171 centrovaných míčů s průměrem 2,76 vyběhnutí na brankáře za zápas. Tento průměr se příliš neshoduje s průměrem z ME 2015, který činil 1,9 vyběhnutí a nepřekonává tak průměry z MS 2006 (2,36%) ani z MS 2010 (1,9%). Vykopávání míčů ze vzduchu silně převažovalo nad vykopáváním „halfvolejem“ a to v poměru 177:5. Tento fakt se potvrdil i na ME U21 2015, kde z ruky (ze vzduchu) bylo provedeno 43 výkopu, zatímco „halfvolejem“ ani jeden. Poslední útočnou činností, kterou autoři sledovali, byly výhozy rukou. Za celé ME 2004 provedli brankáři 277 výhozů na krátkou vzdálenost, 77 výhozů na střední vzdálenost a pouze 6 výhozů na vzdálenost dlouhou. Na letošním mládežnickém ME se opět potvrdil trend, vyhazování rukou na krátkou vzdálenost (nizký). Celkový poměr mezi nízkým a vysokým vyhazováním byl totiž 125:17 ve prospěch nízkých (Caudr a Schorník, 2004).

Dalším autorem, zabývajícím se analýzou herních činností brankáře na závěrečném vrcholovém turnaji byl Zajíček, který pro svou bakalářskou práci zvolil ME 2012 v Polsku a na Ukrajině. Z jeho výsledků vyplývá, že ve skupinách padlo celkem 60 gólů, což činilo průměrně 2,5 gólu na utkání, stejně jako na letošním mládežnickém ME U21 2015. Ve výsledkové části uvádí, že dohromady brankáři vyběhli na 136 centrovaných míčů s úspěšností 78,3%. To znamená, že za jedno utkání základní skupiny vyběhl brankář na centrovaný míč v průměru 2,8x a převažovalo chytání nad vyrážením v poměru 69,9 : 30,1 %. Při chytání byla naměřena úspěšnost 84,2 % a převažovalo chytání vysokých centrovaných míčů. Úspěšné vyrazení byla dle Zajíčka pouze 75,6 %. Stejně jako u chytání převažovalo vyrážení míčů vysokých. Frekvence vybíhání na centrované míče byla u mládežnických brankářů nižší a činila na jednoho 1,9 vyběhnutí za zápas. Shoda tak aspoň nastala v upřednostnění chytání před vyrážením (Zajíček, 2013). Autorem zabývajícím se ve své práci činností brankářů do jednadvaceti let je Mokrohajský. Autor ve své práci sledoval četnost a úspěšnost zásahů brankářů v 6 utkáních kategorie U16, U17, U19 a U21. Pro porovnání mnou naměřených výsledků s výsledky Mokrohajského budou použity pouze data získána pozorováním brankářů U21 (Mokrohajský, 2014).

Mokrohajský se prvně zabýval obrannými herními činnostmi. Nejčastěji brankáři zaznamenali činnost chytání míče, a to v celkovém počtu 56. Tato obranná činnost byla u pozorovaných brankářů vysoce úspěšná, pouze ve 3 situacích byl zákrok označen jako

neúspěšný. Druhou nejčastější obrannou herní činností bylo vyrážení míče, o které se brankáři pokusili ve 48 případech, stejně jako u chytání i zde došlo ke třem chybám (Mokrohajský, 2014).

Nejčastěji prováděnou činností na ME U21 2015 bylo odebrání míče, které bylo zaznamenáno ve 141 situacích, až jako druhá nejčastější obranná herní činnost bylo chytání míče. To bylo pozorováno během 15 utkání 118x. Shoda mezi výsledky Mokrohajského a mými je ve vysoké úspěšnosti této činnosti, protože i na letošním šampionátu byly zaznamenány pouze 3 chyby v chytání míče. Vyrážení míče se naopak stalo nejméně častou činností. Mladí brankáři jej provedli v 50 případech, což znamená pouze 1,7x za utkání jedním brankářem.

V útočné fázi hry se dle očekávání stala nejčastější činností hra nohou, která se vyskytla ve 142 případech se 63,8 % úspěšností. Bohužel hra nohou nebyla podrobněji klasifikována a tak nevíme, jak často brankáři přihrávali na dlouhou či krátkou vzdálenost, prvním dotykem či po zpracování a podobně. O rozehrávku rukou se brankáři pokoušeli v 56 případech a nutno říct, že v ní byli mnohem úspěšnější než ve hře nohou. Při výhozu rukou se pouze ve dvou případech dopustili nepřesnosti.

V této diplomové práci byla hra nohou více specifikována. V útočné fázi hry bylo na ME U21 2015 nejčastěji prováděno vykopávání, celkem 372x s 88 % úspěšností. Na druhém místě bylo přihrávání po zpracování, to mělo nejvyšší úspěšnost (89 %) ze všech útočných herních činností, a na třetím místě bylo zpracování míče. Rozehrávka rukou byla méně častá, zato však mnohem úspěšnější než hra nohou, 98,6 %.

Před samotným pozorováním zápasů jsem si stanovil 3 hypotézy. V této části popíšu, zda se hypotézy potvrdily nebo byly zamítnuty. Dále vysvětlím, proč jsem tyto předpoklady vyslovil a pokud bude některá hypotéza zamítnuta, zkusím také zjistit proč tomu tak bylo.

H1

Útočné herní činnosti brankáře budou co do počtu převyšovat obranné herní činnosti brankáře.

První hypotéza byla založena na tvrzeních mnohých výzkumů, zabývajících se brankářskou problematikou. Tato hypotéza se potvrdila, protože útočných herních činností bylo na ME U21 2015 zaznamenáno 79 % oproti pouhým 21 % herních činností obranných.

Dle mého názoru je důvodem většího počtu útočných akcí brankáře již delší dobu pozorovaný trend, konstruktivní rozehrávky zezadu, místo nakopávání dlouhých míčů vpřed. Hráči zadních řad jsou tak často vystaveni tlaku soupeře a spíše volí kombinaci s brankářem namísto dlouhých nákopů.

H2

Herní činnost přihrávání po „malé domů“ bude nejčastěji vyskytující se činností brankáře vůbec.

Druhá hypotéza úzce souvisí s tou předchozí. Z důvodu postupného zakládání útoku jsem předpokládal časté zapojení brankáře do kombinace. I druhá hypotéza této diplomové práce se potvrdila, protože součet přihrávek po „malé domů“ prvním dotykem a po zpracování se rovná 524 přihrávkám celkem.

H3

Brankáři pravidelně chytající ve svých klubech (v A týmu) budou procentuálně úspěšnější v herních činnostech, než brankáři chytající nepravidelně.

Poslední, třetí hypotéza se taktéž potvrdila. Pravidelně chytající brankáři dosáhli v celkovém součtu herních činností obranných a útočných o 1,2 % vyšší úspěšnosti, než brankáři jen nepravidelně chytající. Při podrobnějším pohledu na jednotlivé fáze hry zjistíme, že úspěšnost v útočné fázi byla prakticky shodná, zato v obranné fázi si vedli podstatně lépe (o 5,2 %) pravidelně chytající brankáři ve svých klubech.

Důvodem rozdílu je zřejmě větší vytížení během sezóny a větší rozchytnost, tedy jistota v bráně.

7 ZÁVĚR

Hlavním cílem diplomové práce bylo provést analýzu herních činností u brankářů na ME U21 2015. Provést rozbor všech odehraných zápasů, zaznamenání výsledků rozboru do předem připraveného kategoriálního systému, zjištění četnosti jednotlivých herních činností, určení poměru mezi obrannými a útočnými činnostmi brankáře a zjištění vlivu rozehranosti na herní výkon brankáře na ME U21 2015, které se konalo v České republice. Pozorování vybraných činností jsem provedl ve všech patnácti zápasech a vždy jsem pozoroval výkon obou brankářů. Má domněnka, že převážnou náplň brankářovi práce v utkání tvoří útočné herní činnosti, se potvrdila. Další domněnka, že brankářovou nejčastější činností je přihrávání po „malé domů“, se taktéž potvrdila. Nakonec i poslední, třetí domněnka byla potvrzena, a to ta, že brankáři rozchytaní z předešlé sezóny budou předvádět jistější výkony na ME U21 2015, než brankáři nepravidelně chytající.

Výsledky této diplomové práce jsem konfrontoval s výsledky starších analýz hry brankáře uvedených v teoretické části. Při sleování přímých zásahů do hry, jsem oproti minulým létům zaznamenal výrazný nárůst. Viktor ve svém odborném článku uvádí, že při MS 1998 bylo zaznamenáno 15 – 55 přímých zásahů brankáře do hry během jednoho utkání. Dle Jindřicha se o 12 let později na MS v Jihoafrické republice pohyboval průměr této sledované proměnné na 39 činnostech za utkání. Na letošním ME U21 jsem v průměru zaznamenal 58 přímých zásahů do hry. Tento fakt je nejspíš důsledkem zvýšení nároků, kdy v současnosti bývá brankář hojně využíván při snaze udržet míč. Mezi sledovanými činnostmi letošního závěrečného turnaje také figurovalo vybíhání na centrováný míč. V porovnání s ostatními výzkumy jsem zde nabyl domněnky, že mladší, méně zkušení brankáři se do této, mnohými autory označované jako nejsložitější brankářské činnosti vůbec, činnosti pouštějí méně často. Počet vyběhnutí za zápas je velmi podobný u mnohých autorů a pohybuje se kolem 2,5 vyběhů na centrováný míč za utkání jedním brankářem. Při vyhodnocování dat z ME U21 2015 jsem zjistil, že brankáři se snažili svému týmu pomoci vyběhnutím na „centr“ v průměru pouze 1,9x za utkání. Většina prací se také zabývá přihráváním po „malé domů“. Zde nebyly objeveny větší rozdíly z hlediska upřednostnění přihrávání po zpracování na úkor přihrávání prvním doykem. Výsledky této analýzy se s ostatními také shodovaly v tom, že úspěšnost přihrávek na krátkou vzdálenost (přízemních) byla výrazně vyšší v porovnání s přihrávkami na dlouhou vzdálenost (vysokými). Výsledky

mé diplomové práce se pak od ostatních lišily například v počtu provedení této činnosti za zápas nebo v poměru přihrávek na dlouhou (vysokých) a krátkou (přízemních) vzdálenost. Tento výzkum dosti názorně potvrdil i zjištění jiných analýz, že ve hře brankáře převažují útočné herní činnosti nad obranými. Na ME U21 2015 bylo útočných zjištěno téměř 4x víc než herních činností obranných. Na konec bych ještě doplnil, že z výsledků této práce vyplývá, že pravidelně chytající brankáři jsou schopni předvádět jistější a úspěšnější zákroky, než brankáři vysedávající na lavičce. Tento fakt byl hlavně patrný u obranných herních činností, kdy brankářské jedničky dosáhly o 5 % vyšší úspěšnosti než náhradníci.

Z výše uváděných výsledků se dá jistě vyvodit mnoho doporučení. Jako jedno z hlavních bych uvedl, že brankáři jakékoliv kategorie by měli být pravidelně a často zapojeni jak do hráčských průpravných a herních cvičení, stejně tak by se měli účastnit hry v poli. Touto formou je určitě možno rozvíjet techniku kopu u brankářů, ale také součinnost s ostatními členy týmu. Z vlastní zkušenosti vím, že brankářské přípravě není věnována taková pozornost, jakou by si zasloužila. Děje se tak v mládežnickém ale i v mužském výkonnostním fotbale. Proto doufám, že by moje práce mohla přispět k upozornění na tento problém a k celkovému zkvalitnění brankářské přípravy.

8 POUŽITÉ ZDROJE

- 1) ARMOUR, K., MACDONALD, D. *Research methods in physical education and youth sport*. New York: Routledge, 2012. 357 s. ISBN 978-0-415-61885-4.
- 2) BANGSBO, J., PIETERSEN, B. *Defensive soccer tactics*. Human Kinetics, 2002. 215 s. ISBN 0-7360-3272-X.
- 3) BORBÉLY, L. GANCZNER, P. PALDAN, R. & SINGER, O. *Útočení celého mužstva, alebo jako sa dnes útočí 1. dielí*. Nové zámky: ÚFTS, 2006.
- 4) BRYCHTA, P. *Reakční schopnosti fotbalových brankářů*. Příbor: 2010. 65 s. Diplomová práce na FTVS UK. Vedoucí diplomové práce Mgr. Vladimír Hojka.
- 5) BUZEK, M. a kol. *Trenér fotbalu: „A“ UEFA licence 1.vydání*. Praha: Olympia, 2007. 324 s. ISBN 978-80-7376-032-8.
- 6) CARLING, CH., WILLIAMS, M., REILLY, T. *Handbook of soccer match analysis*. Abingdon: Routledge, 2005. 163 s. ISBN 0-415-33909-X.
- 7) CAUDR, V., SCHORNÍK, P. *Hra brankářů na ME 2004*. Fotbal a trénink. Praha: 4/2004. UČFT ČMFS. 16-21 s.
- 8) ČERNÝ, T. *Analýza herního výkonu brankáře na MS 2006 v Německu*. Fotbal a trénink. Praha: 2/2007. UČFT ČMFS. 12-13 s.
- 9) DLOUHÝ, L. *Hra brankáře v současném fotbale*. Brno: 2007. 59 s. Diplomová práce na FSS MU. Vedoucí diplomové práce PaedDr. Karel Večeřa.
- 10) DOVALIL, J. a kol. *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia, 2007. 336 s. ISBN 978-80-7033-928-2.
- 11) DVOŘÁK, V. *Porovnání vybraných somatických parametrů fotbalistů nejlepších evropských a českých klubů*. Brno: 2012. 42 s. Bakalářská práce na MU v Brně. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Jan Cacek , Ph.D.
- 12) FAJFER, Z. *Trenér fotbalu mládeže (16 - 19 let)*. Praha: Olympia, a.s, 2009. 240 s. ISBN 978-80-7376-051-9.

- 13) FAJFER, Z. *Výkonnost brankářů na ME 2004 v Portugalsku*. Fotbal a trénink. Praha: 3/04. UČFT ČMFS. 29-30 s.
- 14) FOKIN, J. – GRANATKIN, V. *Hra brankáře. 1. vyd.* Orbis, 1954.
- 15) GRATTON, CH., JONES, I. *Research methods for sport studies*. New York: Routledge 2004. 288s. ISBN 0-415-26878-8.
- 16) HENDL, J. *Kvalitativní výzkum - základy teorie, metody a aplikace. 3. vydání*. Praha: Portál, 2008. 408 s. ISBN 978-80-262-0219-6.
- 17) CHOUTKA, M. *Moderní kopaná*. Praha: Olympia, 1970. 184 s.
- 18) CHOUTKA, M. *Základy specializace v kopané. 1. vyd.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1968.
- 19) JINDŘICH, M. *Činnost brankáře v průběhu MS 2010*. Praha: 2011. 72 s. Diplomová práce na FTVS UK. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mario Buzek, Csc.
- 20) KASA, J. *Antropomotorika, 3., prepracované vydání*. Bratislava: Univerzita Komenského, 1980. 139 s.
- 21) KLEIN, G., LUXBACHER, J. *The soccer goalkeeper*. Champaign: Human kinetice, 2002. ISBN 0-7360-4180-X.
- 22) KNUDSON, D., MORRISON, C. *Qualitative analysis of human movement*. Champaign, IL: Human Kinetics, 2002. ISBN - 10: 0-7360-3462-5.
- 23) KOHLÍKOVÁ, E. *Vybraná témata praktických cvičení z fyziologie člověka*. Praha, 2000. 83 s.
- 24) KOLLATH, E. *Fotbal technika a taktika hry. 1 vyd.* Praha: Grada, 2006, 140s., ISBN 80-247-1336-5
- 25) KOUBA, P., STEJSKAL, J. *Trénink brankářů*. Fotbal a trénink, 2007, č. 2, str. 14 – 17.
- 26) Maier, S. *Super Torwart Training*.
- 27) MATOUŠEK, F. a kol. *Základy kopané*. Praha: Olympia, 1973. 377 s.

- 28) MOKROHAJSKÝ, R. *Činnostní obsah fotbalového brankáře*. Praha: 2012. 61 s.
Bakalářská práce na FTVS UK. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Pavel Frýbort.
- 29) MOKROHAJSKÝ, R. *Četnost a úspěšnost vybraných herních činností brankáře ve fotbale v kategoriích U16, U17, U19 a U21 v ČR*. Praha: 2014. 77 s.
Diplomová práce na FTVS UK. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jakub Kokštejn, Ph.D.
- 30) NAVARA, M. BUZEK, M. ONDŘEJ, O. *Kopana (teorie a didaktika)*. 1.vyd. Praha: Statní pedagogické nakladatelství, 1986. 184 s.
- 31) O'DONOGHUE, P. *Research methods for sports performance analysis*. Abingdon: Routledge, 2010. 278 s. ISBN 978-0-415-49623-0.
- 32) ONDŘEJ, O., BUZEK, M., NAVARA, M. *Základy kopané*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1972. 163 s.
- 33) ONDŘEJ, O. *Malá škola fotbalu*. Praha: Olympia, 1990. 133 s. ISBN 80-7033-001-5.
- 34) PSOTTA, R. *Analýza intermitentní pohybové aktivity*. Praha: Karolinum, 2003, ISBN 80-246-0692-5.
- 35) PSOTTA, R. a kol. *Fotbal – kondiční trénink*. Praha: Grada, 2006. 220 s.
- 36) REICHL, J. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada Publishing, a.s., 2009. 181 s. ISBN 978-80-247-3006-6.
- 37) SCHORNÍK, P. *Kvalitativní a kvantitativní výzkum činnostních struktur brankáře fotbalu elitní výkonnosti*. Praha: 2006. 58 s. Diplomová práce na FTVS UK. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mario Buzek, Csc.
- 38) SMITH, S. *Goalkeeping for soccer*. Coachwise1st4sport, 2007. 70 s. ISBN 1-902523-66-0.
- 39) SÜSS, BUCHTEL a kol. *Hodnocení herního výkonu ve sportovních hrách. 1. Vydání*. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1680-3.

- 40) SVOBODA M. *Pozorování tréninků fotbalových brankářů různých věkových kategorií se zaměřením na trénink žákovských brankářů*. Bno, 2010. 60 s. Bakalářská práce na FSS MU. Vedoucí bakalářské práce PaedDr. Karel Večeřa.
- 41) TENENBAUM, G., DRISCOLL, M. P. *Methods of research in sport sciences – quantitative and qualitative approaches*. Oxford: Mayer & Mayer Sport (UK) Ltd., 2005. 771 s. ISBN 978-1-84126-133-1.
- 42) THOMAS, J. R., NELSON, J. K. *Research methods in physical activity*. Leeds: Human Kinetics, 2001. 449 s. ISBN 0-7360-3692-X.
- 43) VENCEL, A. *Brankár*. Bratislava: ITEM, 2005. ISBN 80-969249-1-5.
- 44) VENCEL, A. *Brankár 2*. Bratislava: Svornosť, a.s., 2009. 153 s. ISBN 978-80-89144-96-9.
- 45) VIKTOR, I. *Brankáři na MS 1998*. Fotbal a trénink. Praha: 3-4/98. UČFT ČMFS. 25-27 s.
- 46) VIKTOR, I., STEJSKAL, J. *Aktuální názor: proč už se nerodí tolik skvělých brankářů*. Časopis unie českých fotbalových trenérů. ČMFS, Fotbal a trénink, 1/2005. s. 6-7. ISSN 1212-3390.
- 47) VOTÍK, J. *Trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada Publishing a.s., 2003. 140 s. ISBN 80-247-0463-3.
- 48) VOTÍK, J. *Trenér fotbalu „B“ UEFA licence. 2. vyd.* Praha: Olympia a.s., 2005. 264 s. ISBN 80-7033-921-3.
- 49) Winkler, W. *Konzeption und Technologie für professionelle FussballSpielanalysen. Teil 1*. Fussballtrainer, 50/99, 15-19.
- 50) ZAJÍČEK, T. *Analýza a komparace vybraných herních činností brankářů na ME 2012*. Praha: 2013. 63 s. Bakalářská práce na FTVS UK. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Pavel Frýbort.
- 51) ŽĎÁSKÝ, M. *Analýza individuálního herního výkonu brankáře*. Třemošnice: 2004. 56 s. Diplomová práce na FTVS UK. Vedoucí diplomové práce PhDr. Mario Buzek, Csc.

Internetové zdroje

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/francesco-bardi-9374/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/francesco-bardi-9374/kariera-klub> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/kluby/svedsko/aik-solna/zapasy/allsvenskan-2014/?cID=96&sID=287> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/patrik-carlgren-54784/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/jose-sa-48081/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/jack-butland-16386/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/jack-butland-16386/kariera-klub/> [20. 5. 2015]

<http://www.fcbarcelona.com/football/first-team/staff/players/ter-stegen> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/marc-andre-ter-stegen-9311/kariera-klub/>[20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/jakob-busk-41880/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/jakob-busk-41880/kariera-klub/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/tomas-koubek-19318/kariera-klub/> [20. 5. 2015]

<http://www.fcslovanliberec.cz/hrac.asp?id=Tomas%20-Koubek-982&sezona=2016&kategorie=MUZ> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/marko-dmitrovic-34930/kariera-klub/> [20. 5. 2015]

<http://www.eurofotbal.cz/hraci/marko-dmitrovic-34930/> [20. 5. 2015]

9 SEZNAM TABULEK A GRAFŮ

Tabulka 1 - Hlavní rozdíly mezi kvalitativním a kvantitativním výzkumem podle Thomase a Nelsona (2001).

Tabulka 2 – Tabulka kategoriální systém.

Graf 1 – Průměr obdržných gólů na zápas.

Graf 2 – Poměr chycených míčů

Graf 3 – Způsob vyrážení míčů

Graf 3 – Způsob vyrážení míčů

Graf 4 – Poměr vybíhání na centrovaný míč

Graf 5 – Způsob odebrání míče

Graf 6 – Výška vyhozených míčů

Graf 7 – Způsob rozehrání po zisku míče

Graf 8 – Výška přihrávek po zpracování po „malé domů“

Graf 9 – Výška přihrávek prvním dotykem po „malé domů“

Graf 10 – Poměr obranných a útočných herních činností

10 SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha 1 – Ter Stegen**
- Příloha 2 – José Sá**
- Příloha 3 – Jakob Busk**
- Příloha 4 – Tomáš Koubek**
- Příloha 5 – Obranné herní činnosti**
- Příloha 7 – Pravidelně chytající**
- Příloha 8 – Pravidelně chytající**
- Příloha 9 – Nepravidelně chytající**
- Příloha 10 – Nepravidelně chytající**
- Příloha 11 – Dánsko:Německo**
- Příloha 12 – Švédsko:Anglie**
- Příloha 13 – Dánsko:Srbsko**
- Příloha 14 – Itálie:Portugalsko**
- Příloha 15 – Německo:Srbsko**
- Příloha 16 – Anglie:Itálie**
- Příloha 17 – Dánsko:Švédsko**
- Příloha 18 – Portugalsko:Švédsko**
- Příloha 19 – Portugalsko:Německo**
- Příloha 20 – Portugalsko:Švédsko**
- Příloha 21 – Česká republika:Německo**
- Příloha 22 – Česká republika:Srbsko**
- Příloha 23 – Česká republika:Dánsko**
- Příloha 24 – Francesco Bardi**
- Příloha 25 – Marko Dmitrovič**
- Příloha 26 – Patric Carlgén**

Příloha 1 – Ter Stegen

Ter Stegen		Na ME U21 2015 - odchytána 4 utkání			
Německo		V sezóně 2014/2015 pravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	5		5	100,0
	Polovysoké	1		1	100,0
	Vysoké	12		12	100,0
Vyrážení	Rukou	1		1	100,0
	Nohou			0	
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký			0	
	Polovysoký			0	
	Vysoký	11		11	100,0
Odebírání míče	Nohou	5	1	6	83,3
	Hlavou			0	
	Rukou	11		11	100,0
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	22		22	100,0
	Vysoké	3		3	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	27		27	100,0
	Ze země - vysoké	6		6	100,0
	Z ruky	2		2	100,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	94	1	95	98,9
	Vysoké	16	8	24	66,7
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	20	2	22	90,9
	Vysoké	2	5	7	28,6
Zpracování		128	3	131	97,7
Vedení		12		12	100,0

Příloha 2 – José Sá

Francesco Bardi		Na ME U21 2015 - odchytná 3 utkání			
Itálie		V sezóně 2014/2015 nepravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	2		2	100,0
	Polovysoké			0	
	Vysoké	3		3	100,0
Vyrážení	Rukou	2	2	4	50,0
	Nohou	2		2	100,0
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký			0	
	Polovysoký			0	
	Vysoký	4	1	5	80,0
Odebírání míče	Nohou	3	1	4	75,0
	Hlavou			0	
	Rukou	10	1	11	90,9
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhozování	Nízké	11		11	100,0
	Vysoké	3		3	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	7		7	100,0
	Ze země - vysoké	18	5	23	78,3
	Z ruky	1	1	2	50,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	4		4	100,0
	Vysoké	10	2	12	83,3
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	5		5	100,0
	Vysoké	8	5	13	61,5
Zpracování		15		15	100,0
Vedení					

Příloha 3 – Jakob Busk

Jakob Busk		Na ME U21 2015 - odchytána 4 utkání			
Dánsko		V sezóně 2014/2015 nepravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	6		6	100,0
	Polovysoké	2		2	100,0
	Vysoké			0	
Vyrážení	Rukou	6		6	100,0
	Nohou	1		1	100,0
	Jinou částí těla	1		1	100,0
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký	2		2	100,0
	Polovysoký			0	
	Vysoký	1		1	100,0
Odebírání míče	Nohou	1		1	100,0
	Hlavou			0	
	Rukou	9	1	10	90,0
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhadzování	Nízké	14		14	100,0
	Vysoké			0	
Vykopávání	Ze země - nízké	20		20	100,0
	Ze země - vysoké	13	4	17	76,5
	Z ruky	4		4	100,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	24		24	100,0
	Vysoké	10	1	11	90,9
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	17		17	100,0
	Vysoké	10	9	19	52,6
Zpracování		38		38	100,0
Vedení		2		2	100,0

Příloha 4 – Tomáš Koubek

Tomáš Koubek		Na ME U21 2015 - odchytaná 3 utkání			
Česká republika		V sezóně 2014/2015 pravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	5		5	100,0
	Polovysoké	4		4	100,0
	Vysoké	6		6	100,0
Vyrážení	Rukou	4		4	100,0
	Nohou	1		1	100,0
	Jinou částí těla	1		1	100,0
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký			0	
	Polovysoký			0	
	Vysoký	5		5	100,0
Odebírání míče	Nohou	7		7	100,0
	Hlavou			0	
	Rukou	13	1	14	92,9
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	17		17	100,0
	Vysoké		2	2	0,0
Vykopávání	Ze země - nízké	11		11	100,0
	Ze země - vysoké	15	4	19	78,9
	Z ruky	1	3	4	25,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	18		18	100,0
	Vysoké	25		25	100,0
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	2		2	100,0
	Vysoké	4	1	5	80,0
Zpracování		33		33	100,0
Vedení		7		7	100,0

Příloha 5 – Obranné herní činnosti

Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	Nízké	40	2	42	95,2
	Polovysoké	28	1	29	96,6
	Vysoké	47	0	47	100,0
Vyrážení	Rukou	26	3	29	89,7
	Nohou	12	4	16	75,0
	Jinou částí těla	2	2	4	50,0
Vybíhání na centrováný míč	Nízký	7	2	9	77,8
	Polovysoký	6	1	7	85,7
	Vysoký	38	3	41	92,7
Odebírání míče	Nohou	24	4	28	85,7
	Hlavou	0	0	0	0,0
	Rukou	110	3	113	97,3
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	Nízké	125	0	125	100,0
	Vysoké	15	0	15	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	89	0	89	100,0
	Ze země - vysoké	210	30	240	87,5
	Z ruky	30	13	43	69,8
	Halfvolej	0	0	0	0,0
Přihrávání po zpracování	Přízemní	188	2	190	98,9
	Vysoké	125	35	160	78,1
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní	64	4	68	94,1
	Vysoké	65	41	106	61,3
Zpracování		304	4	308	98,7
Vedení		33	0	33	100,0

Příloha 6 – Obranné herní činnosti

Obranné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	115	3	118	97,5
Vyrážení	40	10	50	80,0
Vybíhání na centrováný míč	51	6	57	89,5
Odebírání míče	134	7	141	95,0
Útočné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	140	0	140	100
Vykopávání	329	43	372	88,4
Přihrávání po zpracování	313	37	350	89,4
Přihrávání 1. dotykem	129	45	174	74,1
Zpracování	304	4	308	98,7
Vedení	33	0	33	100

Příloha 7 – Pravidelně chytající

V sezóně 2014/2015 brankáři pravidelně chytající					
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	Nízké	20	0	20	100,0
	Polovysoké	11	0	11	100,0
	Vysoké	25	0	25	100,0
Vyrážení	Rukou	12	0	12	100,0
	Nohou	1	0	1	100,0
	Jinou částí těla	1	0	1	100,0
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký	1	0	1	100,0
	Polovysoký	4	0	4	100,0
	Vysoký	24	0	24	100,0
Odebírání míče	Nohou	19	3	22	86,4
	Hlavou	0	0	0	0,0
	Rukou	54	1	55	98,2
Celkem		172	4		
% Úspěšnost		97,7			
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	Nízké	60	0	60	100,0
	Vysoké	4	2	6	66,7
Vykopávání	Ze země - nízké	42	0	42	100,0
	Ze země - vysoké	95	14	109	87,2
	Z ruky	13	5	18	72,2
	Halfvolej	0	0	0	0,0
Přihrávání po zpracování	Přízemní	117	1	118	99,2
	Vysoké	71	21	92	77,2
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní	25	2	27	92,6
	Vysoké	32	15	47	68,1
Zpracování		196	3	199	98,5
Vedení		24	0	24	100,0
Celkem		150	63		
% Úspěšnost		91,5			

Příloha 8 – Pravidelně chytající

V sezóně 2014/2015 brankáři pravidelně chytající				
Obranné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	56	0	56	100
Vyrážení	14	0	14	100
Vybíhání na centrovaný míč	29	0	29	100
Odebírání míče	73	4	77	94,8
Útočné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	64	2	66	97,0
Vykopávání	150	19	169	88,8
Přihrávání po zpracování	188	22	210	89,5
Přihrávání 1. dotykem	57	17	74	77,0
Zpracování	196	3	199	98,5
Vedení	24	0	24	100,0

Příloha 9 – Nepravidelně chytající

V sezóně 2014/2015 brankáři nepravidelně chytající					
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	Nízké	21	1	22	95,5
	Polovysoké	14	1	15	93,3
	Vysoké	21	0	21	100,0
Vyrážení	Rukou	18	5	23	78,3
	Nohou	8	0	8	100,0
	Jinou částí těla	1	0	1	100,0
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký	6	1	7	85,7
	Polovysoký	1	0	1	100,0
	Vysoký	18	2	20	90,0
Odebírání míče	Nohou	10	1	11	90,9
	Hlavou	0	0	0	0,0
	Rukou	55	3	58	94,8
Celkem		173	14		
% Úspěšnost		92,5			
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	Nízké	67	0	67	100,0
	Vysoké	11	0	11	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	47	0	47	100,0
	Ze země - vysoké	112	12	124	90,3
	Z ruky	20	4	24	83,3
	Halfvolej	0	0	0	0,0
Příhrávání po zpracování	Přízemní	69	1	70	98,6
	Vysoké	47	11	58	81,0
Příhrávání 1. dotykem	Přízemní	40	2	42	95,2
	Vysoké	33	22	55	60,0
Zpracování		129	1	130	99,2
Vedení		8	0	8	100,0
Celkem		583	53		
% Úspěšnost		91,7			

Příloha 10 – Nepravidelně chytající

V sezóně 2014/2015 brankáři nepravidelně chytající				
Obranné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Chytání	56	2	58	96,6
Vyrážení	27	5	32	84,4
Vybíhání na centrováný míč	25	3	28	89,3
Odebírání míče	65	4	69	94,2
Útočné HČ	Úspěšné	Neúspěšné	Celkem	% Úspěšnost
Vyhazování	78	0	78	100
Vykopávání	179	16	195	91,8
Přihrávání po zpracování	116	12	128	90,6
Přihrávání 1. dotykem	73	24	97	75,3
Zpracování	129	1	130	99,2
Vedení	8	0	8	100

Příloha 11 – Dánsko:Německo

Utkání:		Dánsko - Německo 0:3							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 2		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 20. 6. 2015		Busk		Ter Stegen		Busk		Ter Stegen	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké	I		I		I			
	Polovysoké			I					
	Vysoké			II				III	
Vyrážení	Rukou					III			
	Nohou								
	Jinou částí těla	I							
Vybíhání na centrováný míč	Nízký								
	Polovysoký								
	Vysoký			II				II	
Odebírání míče	Nohou			I				I	
	Hlavou								
	Rukou			I		I			
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	II		IIII		I		I	
	Vysoké							I	
Vykopávání	Ze země - nízké	IIIIII		IIIIII		III		IIII	
	Ze země - vysoké	I				I			
	Z ruky								
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	IIIIII		22		IIIIII		22	
	Vysoké	II		III		I		III	I
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	IIIIII		III		IIII		IIII	
	Vysoké								I
Zpracování		IIIIII		40		IIIIII		22	III
Vedení		II		IIII				III	

Příloha 12 – Švédsko:Anglie

Utkání:		Švédsko - Anglie 0:1							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 2		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 21. 6. 2015		Carlgén		Butland		Carlgén		Butland	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké			II				I	
	Polovysoké	III		I					
	Vysoké	III		II		I		I	
Vyrážení	Rukou					I			I
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký								
	Polovysoký	III							
	Vysoký	I		II		I		I	I
Odebírání míče	Nohou	I	II						
	Hlavou								
	Rukou	I		I		III		I	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	II		III	I			III	
	Vysoké				I				
Vykopávání	Ze země - nízké			III				I	
	Ze země - vysoké	IIII		I	III	II	II	III	
	Z ruky	II		I	I			II	
	Halívolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní			III				I	
	Vysoké	I		I	I	I	I	I	
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	I	II	II	I				
	Vysoké	III	I	I	I	I	I	I	I
Zpracování		III		IIII				III	
Vedení				I					

Utkání:		Dánsko - Srbsko 2:0							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 3		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 23. 6. 2015		Busk		Dmitrovič		Busk		Dmitrovič	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké	I				I	I		
	Polovysoké	I							
	Vysoké							I	
Vyrážení	Rukou	II						I	
	Nohou							I	
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký					I			
	Polovysoký								
	Vysoký	I						I	
Odebírání míče	Nohou	I							
	Hlavou								
	Rukou	II		II		I		II	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	IIII		II				III	
	Vysoké								
Vykopávání	Ze země - nízké			II				IIII	
	Ze země - vysoké	I	I	I		II		II	
	Z ruky	I				I			
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	II		IIIIII				I	I
	Vysoké	II					II	I	I
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	II		III				III	
	Vysoké	II	III		I	III	IIII	I	II
Zpracování		IIII		IIIIII		I		III	I
Vedení		I							

Utkání:		Itálie - Švédsko 1:2							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 18. 6. 2015		Bardi		Carlgrén		Bardi		Carlgrén	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké			I					
	Polovysoké							I	
	Vysoké			I		I		I	
Vyrážení	Rukou							I	
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký								
	Polovysoký					I			
	Vysoký			I		I		II	
Odebírání míče	Nohou					I			
	Hlavou								
	Rukou	IIII		IIII		I	I	I	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	IIII		IIII		I		II	
	Vysoké					I			
Vykopávání	Ze země - nízké			I					
	Ze země - vysoké	I		IIII	I	I		IIIIIIIIIIII	II
	Z ruky			I					
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní								
	Vysoké	II		IIIIII	III	II		II	II
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	II				I			
	Vysoké	II	III	III	I	I		IIII	II
Zpracování		II		IIIIII		I			
Vedení				I					

Příloha 14 – Itálie:Portugalsko

Utkání:		Itálie - Portugalsko 0:0							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 2		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 21. 6. 2015		Bardi		Sá		Bardi		Sá	
Obranné HC		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké					I		I	
	Polovysoké			II				I	
	Vysoké	I				I			
Vyrážení	Rukou		I	II	I	I		II	I
	Nohou			I		I			
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký				I				
	Polovysoký			I					
	Vysoký		I			II		II	
Odebírání míče	Nohou					I			
	Hlavou								
	Rukou			I		III		II	
Útočné HC		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké			II		IIII		I	
	Vysoké	I		I		I		I	
Vykopávání	Ze země - nízké	III		I		III			
	Ze země - vysoké	II	I	II		IIII	II	IIII	I
	Z ruky					I		I	I
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	I				I		I	
	Vysoké	II	II			I			
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	I				I		II	
	Vysoké	III	I	I		I			
Zpracování		IIII				II		I	
Vedení									

Utkání:		Anglie - Portugalsko 0:1							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 18. 6. 2015		Butland		Sá		Butland		Sá	
Obranné HC		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké	I						I	
	Polovysoké	II				I		II	
	Vysoké					I		II	
Vyrážení	Rukou	I		II					
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký							I	
	Polovysoký								
	Vysoký				I				
Odebírání míče	Nohou	I							
	Hlavou								
	Rukou			II				I	
Útočné HC		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	II				I			
	Vysoké			I				I	
Vykopávání	Ze země - nízké			I		I		II	
	Ze země - vysoké	IIII	I	IIII		II	II	IIII	I
	Z ruky					II		I	I
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	II		II	I				
	Vysoké	III	I		II	II	II	I	
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní				I				
	Vysoké	III		I	II			I	I
Zpracování		IIII		II		IIII		IIII	
Vedení		II							

Příloha 15 – Německo:Srbsko

Utkání:		Německo - Srbsko 1:1							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1.		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 17. 6. 2015		Ter Stegen		Dmitrovič		Ter Stegen		Dmitrovič	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké			I		I			
	Polovysoké			I	I				
	Vysoké	I				II		I	
Vyrážení	Rukou	I							
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký								
	Polovysoký				I				
	Vysoký	I				II			
Odebírání míče	Nohou							I	
	Hlavou								
	Rukou					I		I	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	I		I		IIII			
	Vysoké								
Vykopávání	Ze země - nízké	II				II		II	
	Ze země - vysoké			IIIIII				IIII	
	Z ruky								
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	II		II		IIIIIIIIII		II	
	Vysoké	I		IIIIII		III	II		
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	III				II		II	
	Vysoké		I						
Zpracování		IIII		IIIIIIII		IIIIIIIIIIIIIIII		II	
Vedení				I		II			

Příloha 16 – Anglie:Itálie

Utkání:		Anglie - Itálie (1:3)							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 3		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 25. 6. 2015		Butland		Bardi		Butland		Bardi	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízký	I				I			
	Polovys.								
	Vysoký			I		I			
Vyrážení	Rukou			I	I				
	Nohou			I					
	Jinou částí								
Vybíhání na cent. míče	Nízký	I							
	Polovys.								
	Vysoký					I			
Odebírání míče	Nohou			I					I
	Hlavou								
	Rukou	II				III			
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízký			I		IIII			
	Vysoký	I							
Vykopávání	Ze země - nízké			III		I		I	
	Ze země - vysoké	IIIIII				III		IIIIII	II
	Z ruky	I			I	I			
	Halfvolej								
Přihrávání po zprac.	Přízemní	IIIIII		I		III		I	
	Vysoká	IIII		II		II	I	I	
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní			I		III			
	Vysoká	II	I	I	I	I	I		III
Zpracování		IIIIIIIIII		III		IIIIII		II	
Vedení									

Příloha 17 – Dánsko:Švédsko

Utkání:		Dánsko - Švédsko (1:4)							
Skupina:		1. poločas				2. poločas			
Kolo: Semifinále		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 27. 6. 2015		Busk		Carlgren		Busk		Carlgren	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízký	II		I				II	
	Polovys.								
	Vysoký								
Vyrážení	Rukou							III	
	Nohou								
	Jinou částí								
Vybíhání na cent. míče	Nízký								
	Polovys.								
	Vysoký							II	
Odebírání míče	Nohou								
	Hlavou								
	Rukou	II		III		I		III	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízký	III				I			
	Vysoký								
Vykopávání	Ze země - nízké	I		I		III			
	Ze země - vysoké	I		IIII				IIIIII	III
	Z ruky	I		I				I	
	Halfvolej								
Přihrávání po zprac.	Přízemní	III		II		I			
	Vysoká	I		III	I	II	I	I	
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní			II		II			
	Vysoká	II	II	I	I				I
Zpracování		IIII		IIII		IIII		II	
Vedení				I					

Příloha 18 – Portugalsko:Švédsko

Utkání:		Portugalsko - Švédsko (0:0) (3:4 po penaltách)							
Skupina: Finále		1. poločas				2. poločas			
Kolo:		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 30. 6. 2015		Sá		Carlgren		Sá		Carlgren	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízký							IIII	
	Polovys.	II						II	
	Vysoký	II		II		II		I	
Vyrážení	Rukou					I		I	
	Nohou								
	Jinou částí								
Vybíhání na cent. míče	Nízký							I	
	Polovys.							II	
	Vysoký	I		I		II			
Odebírání míče	Nohou			I				II	
	Hlavou								
	Rukou	I		II		IIII		III	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízký	II		I		IIII	I	IIII	
	Vysoký								
Vykopávání	Ze země - nízké					I	I	III	
	Ze země - vysoké	III		IIIIII		I	IIII	IIIIIIII	I
	Z ruky		I	III				I	II
	Halfvolej								
Přihrávání po zprac.	Přízemní			IIII				IIII	
	Vysoká								
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní	I							
	Vysoká	I		II				III	I
Zpracování				IIII				II	
Vedení				I					

Příloha 19 – Portugalsko:Německo

Utkání:		Portugalsko - Německo (5:0)							
Skupina: Semifinále		1. poločas				2. poločas			
Kolo:		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 28. 6. 2015		Sá		Ter Stegen		Sá		Ter Stegen	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízký	I				I		I	
	Polovys.								
	Vysoký					I			
Vyrážení	Rukou	I							
	Nohou	I							
	Jinou částí								
Vybíhání na cent. míče	Nízký	I							
	Polovys.								
	Vysoký								
Odebírání míče	Nohou			I	I			II	
	Hlavou								
	Rukou	II		II		I		III	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízký	III		II		I		IIII	
	Vysoký					I			
Vykopávání	Ze země - nízké			II				IIII	
	Ze země - vysoké	III				III	I	I	
	Z ruky					I			
	Halfvolej								
Přihrávání po zprac.	Přízemní	II		IIIIIIII				II	
	Vysoká			I	II	I			I
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní			II	I			III	
	Vysoká			II					II
Zpracování		II		IIIIIIII		I		II	
Vedení									

Příloha 20 – Portugalsko:Švédsko

Utkání:		Portugalsko - Švédsko (1:1)							
Skupina: B		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 3		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 24. 6. 2015		Sá		Carlgren		Sá		Carlgren	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízký	I		I			I	I	
	Polovys.			I		II			
	Vysoký								
Vyrážení	Rukou								
	Nohou				I				
	Jinou částí								
Vybíhání na cent. míče	Nízký								
	Polovys.								
	Vysoký								
Odebírání míče	Nohou			I				II	
	Hlavou								
	Rukou	II		I		I		IIII	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízký			II		I		III	
	Vysoký								
Vykopávání	Ze země - nízké	I		IIIIIIII		I	II	II	
	Ze země - vysoké	IIII	I	IIIIIIII					
	Z ruky	I				I			
	Halfvolej								
Přihrávání po zprac.	Přízemní	I		II		I		I	
	Vysoká	I		III	I			III	II
Přihrávání 1. dotykem	Přízemní								
	Vysoká			IIII	I	I		III	
Zpracování		II		IIIIIIII		II		II	
Vedení				I				I	

Příloha 21 – Česká republika:Německo

Utkání:		Česká republika - Německo 1:1							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1.		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 17. 6. 2015		Koubek		Ter Stegen		Koubek		Ter Stegen	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké	I		I		I			
	Polovysoké	II		I	I				
	Vysoké	I				II		I	
Vyrážení	Rukou								
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký								
	Polovysoký				I				
	Vysoký					II			
Odebírání míče	Nohou	I						I	
	Hlavou								
	Rukou	III				I		I	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	IIIIII		I		III			
	Vysoké								
Vykopávání	Ze země - nízké					II		II	
	Ze země - vysoké	IIII		IIII				III	
	Z ruky								
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	II		IIIIII		IIIIIIIIII		II	
	Vysoké	I		III		III	II		
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	II		I		II		II	
	Vysoké	I	I						
Zpracování		I		IIIIII		IIIIIIIIIIIIII		II	
Vedení				I		II			

Příloha 22 – Česká republika: Srbsko

Utkání:		Česká republika - Srbsko 4:0							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1.		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 20. 6. 2015		Koubek		Dmitrovič		Koubek		Dmitrovič	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké			I		II			
	Polovysoké								
	Vysoké	I		III				I	
Vyrážení	Rukou	I			I				
	Nohou			II					
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrováný míč	Nízký			I					
	Polovysoký								
	Vysoký	I		II					
Odebírání míče	Nohou	I		III				I	
	Hlavou								
	Rukou	I		III				II	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	III		III		II		II	
	Vysoké			I					
Vykopávání	Ze země - nízké	III				IIII		I	
	Ze země - vysoké	I		IIIIIIII		II		III	
	Z ruky			II					I
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	III				IIII		I	
	Vysoké	I		IIII		IIII		I	I
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	I		I				I	
	Vysoké			I		II		I	
Zpracování		III		IIII		IIIIII		II	
Vedení				I		IIIIII		I	

Příloha 23 – Česká republika:Dánsko

Utkání:		Česká republika - Dánsko 1:2							
Skupina: A		1. poločas				2. poločas			
Kolo: 1.		Jméno		Jméno		Jméno		Jméno	
Datum: 17. 6. 2015		Koubek		Ter Stegen		Koubek		Ter Stegen	
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Chytání	Nízké	I		I		I			
	Polovysoké			I	I				
	Vysoké	I				II		I	
Vyrážení	Rukou								
	Nohou								
	Jinou částí těla								
Vybíhání na centrovaný míč	Nízký								
	Polovysoký				I				
	Vysoký	I				II			
Odebírání míče	Nohou							I	
	Hlavou								
	Rukou	III				I		I	
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.	Úspěšné	Neúspěš.
Vyhazování	Nízké	II		I		IIII			
	Vysoké								
Vykopávání	Ze země - nízké					II		II	
	Ze země - vysoké	IIIIII		III				III	
	Z ruky		I	I					
	Halfvolej								
Přihrávání po zpracování	Přízemní	IIII		I		IIIIII		IIIIII	
	Vysoké	II		I			II	II	
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní			I		I		IIIIII	
	Vysoké			I				II	
Zpracování		IIIIII		III		IIIIII		IIIIII	
Vedení		II				I			

Příloha 24 – Francesco Bardi

Francesco Bardi		Na ME U21 2015 - odchytná 3 utkání			
Itálie		V sezóně 2014/2015 nepravidelně chytají			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	2		2	100,0
	Polovysoké			0	
	Vysoké	3		3	100,0
Vyrážení	Rukou	2	2	4	50,0
	Nohou	2		2	100,0
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrovany míč	Nízký			0	
	Polovysoký			0	
	Vysoký	4	1	5	80,0
Odebírání míče	Nohou	3	1	4	75,0
	Hlavou			0	
	Rukou	10	1	11	90,9
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	11		11	100,0
	Vysoké	3		3	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	7		7	100,0
	Ze země - vysoké	18	5	23	78,3
	Z ruky	1	1	2	50,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	4		4	100,0
	Vysoké	10	2	12	83,3
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	5		5	100,0
	Vysoké	8	5	13	61,5
Zpracování		15		15	100,0
Vedení					

Marko Dmitrovič		Na ME U21 2015 - odchytaná 3 utkání			
Srbsko		V sezóně 2014/2015 nepravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	2		2	100,0
	Polovysoké	1	1	2	50,0
	Vysoké	6		6	100,0
Vyrážení	Rukou	1	1	2	50,0
	Nohou	3		3	100,0
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrováný míč	Nízký	1		1	100,0
	Polovysoký			0	
	Vysoký	3		3	100,0
Odebírání míče	Nohou	5		5	100,0
	Hlavou			0	
	Rukou	10		10	100,0
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	12		12	100,0
	Vysoké	1		1	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	9		9	100,0
	Ze země - vysoké	24		24	100,0
	Z ruky	2	2	4	50,0
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	18	1	19	94,7
	Vysoké	11	2	13	84,6
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	10		10	100,0
	Vysoké	3	1	4	75,0
Zpracování		24	1	25	96,0
Vedení		3		3	100,0

Patric Carlgren		Na ME U21 2015 - odchytáno 5 utkání			
Švédsko		V sezóně 2014/2015 pravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	10		10	100,0
	Polovysoké	6		6	100,0
	Vysoké	7		7	100,0
Vyrážení	Rukou	7		7	100,0
	Nohou			0	
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrovany míč	Nízký	1		1	100,0
	Polovysoký	4		4	100,0
	Vysoký	8		8	100,0
Odebírání míče	Nohou	7	2	9	77,8
	Hlavou			0	
	Rukou	30		30	100,0
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	21		21	100,0
	Vysoké	1		1	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	4		4	100,0
	Ze země - vysoké	74	10	84	88,1
	Z ruky	10	2	12	83,3
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	5		5	100,0
	Vysoké	30	13	43	69,8
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	3		3	100,0
	Vysoké	26	9	35	74,3
Zpracování		35		35	100,0
Vedení		5		5	100,0

Jack Butland		Na ME U21 2015 - odchytaná 3 utkání			
Itálie		V sezóně 2014/2015 nepravidelně chytající			
Obranné HČ		Úspěšné	Neúspěš.	Celkem	% Úspěš.
Chytání	Nízké	6		6	100,0
	Polovysoké	4		4	100,0
	Vysoké	5		5	100,0
Vyrážení	Rukou	1	1	2	50,0
	Nohou			0	
	Jinou částí těla			0	
Vybíhání na centrováný míč	Nízký	1		1	100,0
	Polovysoký			0	
	Vysoký	4	1	5	80,0
Odebírání míče	Nohou	1		1	100,0
	Hlavou			0	
	Rukou	8		8	100,0
Útočné HČ		Úspěšné	Neúspěš.		
Vyhazování	Nízké	15		15	100,0
	Vysoké	1		1	100,0
Vykopávání	Ze země - nízké	6		6	100,0
	Ze země - vysoké	19	3	22	86,4
	Z ruky	7	1	8	87,5
	Halfvolej			0	
Přihrávání po zpracování	Přízemní	16		16	100,0
	Vysoké	13	6	19	68,4
Přihrávání prvním dotykem	Přízemní	5	1	6	83,3
	Vysoké	8	4	12	66,7
Zpracování		38		38	100,0
Vedení		3		3	100,0